

ข่าวพันธกิจสำหรับผู้ใหญ่

สำนักงานภาคแอฟริกาตะวันออกกลาง

ไตรมาสที่ 1

มกราคม - กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2023

ประเทศยูกันดา

- 1 พยาบาลผู้ลี้ภัย / 7 มกราคม 2023 3

ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

- 2 รุในกระเพาะอาหาร / 14 มกราคม 2023 5

- 3 เครื่องบนไฟลุกไหม้ตกระแทกพื้น / 21 มกราคม 2023 7

- 4 การอธิษฐานแห่งความเชื่อ / 28 มกราคม 2023 9

ประเทศแทนซาเนีย

- 5 เวลาของพระเจ้า / 4 กุมภาพันธ์ 2023 11

- 6 ชั้นเรียนต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนชีวิต ตอนที่ 1 / 11 กุมภาพันธ์ 2023 13

- 7 ชั้นเรียนต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนชีวิต ตอนที่ 2 / 18 กุมภาพันธ์ 2023 15

- 8 เป็นศาสตราจารย์ หรือนักการเมืองดีกว่า? / 25 กุมภาพันธ์ 2023 17

ประเทศรวันดา

- 9 การหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้ง / 4 มีนาคม 2023 19

- 10 การก่อสร้างช่วยชีวิตหลายคนไว้ / 11 มีนาคม 2023 21

- 11 โรงเรียนสร้างจากคำอธิษฐาน / 18 มีนาคม 2023 23

- 12 ไม่มีหนี้สิน / 25 มีนาคม 2023 25

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 7 มกราคม 2023

พยาบาลผู้ลี้ภัย

เล่าโดย คริสติน...ประเทศยูกันดา

ครอบครัวของคริสตินยากจนมาก พ่อแม่ได้ส่งเธอไปเรียนในโรงเรียนที่มีหอพัก โรงเรียนแห่งนี้อยู่ในสังกัดของคริสตจักรคาทอลิก บาทหลวงคนหนึ่งรับเป็นพ่ออุปถัมภ์ของคริสติน โดยบาทหลวงคนนั้นเป็นคนดูแลค่าใช้จ่ายในการเรียนให้ทุกอย่าง หลังจากคริสตินเรียนจบชั้นมัธยมปลายแล้ว บาทหลวงได้ส่งคริสตินไปเข้าเรียนในวิทยาลัยพยาบาล จนสำเร็จออกมาเป็นนางพยาบาลอาชีพ

คริสตินอยากทำงานตามวิชาที่ได้เรียนมาในเมืองใหญ่ แต่บาทหลวงได้แนะนำคริสตินว่า “ถ้าเธอทำงานในเมืองใหญ่เธออาจถูกตึงตูดให้หลงไปกับการใช้ชีวิตที่สะดวกสบายในเมืองใหญ่” คริสตินได้ไว้วางใจในบาทหลวงคนนั้นตลอดมา ทั้งๆที่ล่อนไม่แน่ใจว่า ล่อนต้องทำงาน และการอาศัยอยู่ในชนบทหรือเปล่า ล่อนคิดว่าการทำงานในเมืองใหญ่ ชีวิตจะมีความสุขสบายมากกว่า

ขณะที่คริสตินกำลังมองหางานทำ ล่อนได้อ่านข่าวประกาศ “รับสมัครนางพยาบาลวิชาชีพ” ให้ทำงานในศูนย์การแพทย์แอดเวนติส ตอนแรกคริสตินลังเล เพราะล่อนทราบว่าศูนย์การแพทย์ฯ ดำเนินงานโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ยิ่งกว่านั้นล่อนได้พบด้วยว่าศูนย์การแพทย์แอดเวนติสตั้งอยู่ในแถบชนบทด้วย คริสตินไม่อยากเดินทางออกจากเมืองใหญ่ ล่อนจึงผลัดความคิดเรื่องศูนย์การแพทย์แอดเวนติสออกจากความนึกคิดของล่อน

ไม่กี่วันต่อมาบาทหลวงซึ่งเป็นคุณพ่ออุปถัมภ์ของคริสติน ได้โทรบอกคริสตินว่า “ฟังนะ..พ่อกำลังติดต่อรถยนต์ให้มารับ และส่งหนูไปทำงาน ณ สถานที่แห่งใหม่ในวันพรุ่งนี้ตอนสายๆ” คริสตินถามไปทันที “คุณพ่อจะส่งหนูไปทำงานที่ไหนคะ?” หลวงพ่อไม่บอกสถานที่..แต่บอกว่า จงเตรียมตัวพร้อม ก่อนการเปิดรับสมัครนางพยาบาลไปทำงานจะปิดไปเพราะได้รับนางพยาบาลไว้ทำงานแล้ว!

คริสตินคิดว่า บาทหลวงต้องพบสถานที่พิเศษจริงๆสำหรับให้ล่อนไปงาน เพราะคุณพ่อบาทหลวงได้ให้ความอุปถัมภ์ล่อนตลอดมา...วันรุ่งขึ้นมีรถคันหนึ่งมารับคริสติน คนขับรถพาล่อนวิ่งไปตามถนนในเมือง และเมื่อไปถึงป้ายประกาศว่า “ศูนย์การแพทย์แอดเวนติสฯ” คนขับได้เลี้ยวรถเข้าประตูของศูนย์ฯไป และจอดรถของเขาที่หน้า “ศูนย์การแพทย์แอดเวนติสฯ”

คริสตินไม่อยากไปทำงานในชนบท แต่ล่อนมองไม่เห็นทางเลือกอื่น ล่อนลังเลที่จะรับงานนางพยาบาลประจำศูนย์ เพราะศูนย์ฯ ดังกล่าวดำเนินงานโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส ยิ่งกว่านั้นสาขาของศูนย์ฯ ที่ล่อนจะไปทำงานตั้งอยู่ในแถบชนบท คริสตินได้รับประสบการณ์ของการ “ช็อค!” เป็นชุดสำหรับงานใหม่ของล่อน ประการแรกที่ทำงานอยู่ในชนบท คริสตินรู้สึกว่าการทำงานในพื้นที่ชนบทเหมือนอยู่ในเรือนจำ ประการที่สองล่อนรู้สึกพิศวงที่ผู้ร่วมงานคนอื่นๆในศูนย์ฯนมัสการในวันเสาร์ ล่อนไม่อาจจินตนาการได้ว่าพระเจ้าจะมาสถิตอยู่ในชุมชนเช่นนั้นได้อย่างไร? เมื่อล่อนถามคนในพื้นที่ว่า “โบสถ์โรมันคาทอลิกอยู่ที่ไหน อยู่ไกลจากศูนย์แห่งนี้ไหม ก็ได้รับคำตอบว่าโบสถ์คาทอลิกที่นั่นมีการในวันอาทิตย์อยู่ไกลออกไปมาก คริสตินถามตัวเองว่า “ฉันจะทำอะไรเมื่อศูนย์ปิดในวันเสาร์ นอกจากนั่งอยู่อย่างโดดเดี่ยว” ล่อนคิด

ชาวแอดเวนติสหลายคนแวะเวียนมาเยี่ยมคริสตินถึงห้องพักในทุกวันสะบาโต หลังจากพูดคุยกันเล็กน้อยผู้มาเยี่ยมได้ขอคริสตินให้ร่วมอธิษฐานด้วย บางสะบาโตชาวแอดเวนติสมาเยี่ยมสอง หรือสามคน นอกจากการ

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 14 มกราคม 2023

รัฐในกระเพาะอาหาร

เล่าโดย มาร์เซล... ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

มาร์เซลรู้สึกเหมือนว่าเขากำลังใกล้จะตาย เขาปวดท้องของเขาอย่างยิ่ง เมื่อเขาเอามือของเขาวางที่ท้องของเขา เขารู้สึกว่าอาการปวดท้องของเขาทวีขึ้นไปอีก เขาไม่มีเงินเพียงพอที่จะเข้าไปรับการตรวจและรักษาที่โรงพยาบาล เขาไม่ทราบจะต้องทำอะไรต่อไป

ในเมือง “คินชัสซา” เมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ไม่มีโรงพยาบาลแห่งไหนจะรับเขาเข้ารักษา ถ้าไม่มีการจ่ายเงินก้อนใหญ่ก่อน หรือมีบุคคลสำคัญให้การรับรองว่าเขาจะจ่ายเงินสำหรับการรักษาพยาบาล

ต่อมามีใครคนหนึ่งบอกเขาเกี่ยวกับ “คลินิกแอดเวนตีสแห่งคินชัสซา” ว่าให้ลองไปที่นั่นบางทีพวกเขาอาจจะช่วยคุณได้ ด้วยการช่วยเหลือของพวกเขา และภรรยาของเขา พวกเขาได้นำ มาร์เซลไปส่งที่คลินิกอย่างไม่ชักช้า คลินิกแห่งนี้ เป็นคลินิกขนาดใหญ่ เพราะมีเตียงคนไข้ในด้วยจำนวน 15 เตียง

ด้วยความประหลาดใจของครอบครัว ทีมด้านการแพทย์รับ “มาร์เซล” ไว้ทำการรักษา โดยไม่ได้พูดถึงเรื่องเงินค่าใช้จ่ายเลย แทนจะทำเช่นนั้นพวกเขาเชิญครอบครัวมารวมกัน และอธิษฐานขอพระพรในการรักษาจากพระเจ้า มาร์เซล กล่าวเป็นพยานในเวลาต่อมาว่า “พวกเราทั้งครอบครัวรู้สึกประหลาดใจมากในท่าทีของทีมแพทย์ ที่ไม่บอกว่าการรักษาทั้งหมดจะประมาณเท่านั้นเท่านี้ และจะต้องจ่ายล่วงหน้าสำหรับการผ่าตัดเท่านั้นเท่านี้ ก่อนจะลงมือผ่าตัดให้ เหมือนโรงพยาบาลอื่นๆทำกัน พวกเขาห่วงใยแต่ในเรื่องการช่วยรักษาพยาบาลให้คนไข้อย่างชีวิต” มาร์เซล กล่าวต่อว่า “ในการเปรียบเทียบ โรงพยาบาลส่วนใหญ่จะไม่รับการรักษาโดยเฉพาะคนไข้หนัก ถ้าไม่มีการจ่ายเงินล่วงหน้าก่อน”

ทีมการแพทย์นำมาร์เซล ผ่านการตรวจวินิจฉัยหลายอย่าง และได้พบว่าที่มาร์เซลเจ็บปวดที่ท้องแทบขาดใจเพราะกระเพาะอาหารของมาร์เซลทะลุ พวกเขาไม่แน่ใจ กระเพาะอาหารของมาร์เซล ทะลุเป็นรูมีสาเหตุมาจากอะไร การเป็นรูในกระเพาะอาจมีสาเหตุมาจากไส้ติ่งอักเสบ การกลืนสิ่งแปลกปลอมเข้าไป หรือแม้ถูกแทงด้วยมีด หรือถูกยิงด้วยปืน

กรณีของมาร์เซลเป็นเรื่องรุนแรง อาหารที่ทานเข้าไปได้รั่วออกตามรูในกระเพาะ ทำให้เกิดการอักเสบรุนแรง ทีมแพทย์ได้ตัดสินใจผ่าตัดให้มาร์เซลด่วน การผ่าตัดครั้งนี้มีความซับซ้อน สถิติที่ผ่านมา หมอทำการผ่าตัดกระเพาะอาหารที่เป็นรูให้คนไข้สิบราย มีสามรายที่เสียชีวิตไป ทางโรงพยาบาลได้ให้มาร์เซลรออีกหนึ่งวันหรือวันครึ่ง เพราะทางคลินิกได้รายงานไปที่โรงพยาบาลใหญ่ในเครือข่ายของคริสตจักรให้ส่งเครื่องมือแพทย์ชิ้นสำคัญชิ้นหนึ่งมาให้ ก่อนจึงจะลงมือทำการผ่าตัดได้

ในที่สุดเมื่อทางคลินิกได้รับเครื่องอุปกรณ์ที่จำเป็น เจ้าหน้าที่ได้เซ็นเตียงมีล้อ ที่มาร์เซลนอนอยู่เข้าห้องผ่าตัดอย่างไม่ชักช้า หลังจากเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ได้วางยาสลบให้มาร์เซลหลับลึก ทีมแพทย์ได้ทำการผ่าตัดและผ่ากระเพาะอาหาร ทำการเย็บซ่อมแซมรูที่ทะลุ และเย็บแผลให้

มาร์เซลตระหนักว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงนำทีมแพทย์ในการผ่าตัด ทำให้การผ่าตัดดำเนินไปอย่างประณีตประสบความสำเร็จ และเขาได้รับรู้หลังจากที่เขารู้สึกตัวขึ้นมา หลังจากยาสลบหมดฤทธิ์ไป มาร์เซลกล่าวเป็นพยานว่า “เปรียบได้กับผมกำลังอยู่ที่หน้าประตูของความตาย ผมขอบอกความจริงแก่คุณๆว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้

ผ่าตัด.. การผ่าตัดซ่อมแผลที่เป็นรูในกระเพาะอาหารของผมหลังที่ปล่อยให้เกิดการอักเสบมาหลายวัน การผ่าตัดซ่อมแผลที่เป็นรู จึงเป็นเรื่องที่เสี่ยงมาก เป็นเรื่องของ “ความเป็นและความตาย” พอๆกัน แต่พระเจ้าทรงช่วยให้ผมรอดชีวิต”

สิบวันหลังการผ่าตัด ทีมแพทย์จึงได้ประกาศว่า “การผ่าตัดประสบความสำเร็จ” มาร์เซลกล่าวเป็นพยานต่อว่า “ผมขอกล่าวอย่างซื่อสัตย์ว่า ชีวิตของผมเป็นการอัศจรรย์ของพระเจ้า พระองค์ได้ทรงทำทุกสิ่ง...ผมไม่อาจลืมนิจิตวิญญาณของผู้ได้ช่วยอธิษฐานเพื่อผม และเพื่อ การดำเนินงานของคลินิกแอ็ดเวนตีส...ซึ่งผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ที่นี้...และสถิตอยู่กับเหล่าผู้เชื่อในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากทุกคน”

มาร์เซลกล่าวว่า เขา และครอบครัวของเขาจะไม่ลืมเกี่ยวกับคลินิก สถานที่ซึ่งได้ช่วยให้เขารอดชีวิต เขาพูดว่าเขาจะไม่ลืมเกี่ยวกับการดำเนินงานของ “แอ็ดเวนตีสคลินิก” ซึ่งดำเนินการโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีส

“เราได้ขอให้ทีมแพทย์ และเจ้าหน้าที่ของคลินิกดำเนินงานแห่งความรัก และความเมตตา ด้วยให้การรักษาคอนไซท์ยากไร้ต่อไป”

คลินิกแห่งนี้ได้รับเงินส่วนหนึ่งของเงินถวายวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2019 ซึ่งคริสตจักรได้นำไปจัดหาเครื่องมือ- เครื่องอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพิ่มขึ้นสำหรับคลินิก ที่รับคนไขในได้ 15 เตียงแห่งนี้ ขอขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ได้ช่วยถวายทรัพย์ในวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2019 ความต้องการที่จะพัฒนาปรับปรุงตัวเองของคลินิกแห่งนี้ยังคงยิ่งใหญ่เช่นเดิม เพราะว่าคลินิกแห่งนี้กำลังทำการรับใช้ผู้คนในเมืองใหญ่ ซึ่งมีผู้คนอาศัยอยู่ถึง 17 ล้านคน ทีมแพทย์ และพนักงานทุกคนได้อุทิศถวายตัวแต่พระเจ้า เพื่อนำผู้คนมารับเอาพระคริสต์ที่ละคนหรือทีละครอบครัวในเวลาหนึ่งๆ

มาร์เซลกล่าวว่า เขาและครอบครัวเป็นหนึ่งในคนจำนวนนั้น ที่ได้รับเชื่อในพระเยซู “ผมมาหาพระเจ้าขณะที่กำลังจะตาย แต่ได้กลับสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง!” “สรรเสริญพระนามของพระเจ้า! ผมและครอบครัวได้ค้นพบพระคริสต์ ผ่านการให้การบริการด้วยน้ำใจกรุณาปราณี”

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 21 มกราคม 2023

เครื่องบินไฟลุกไหม้ตกกระทกพื้น

เล่าโดย ปีอัส...ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

ชาวเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสนคนหนึ่งได้รอดพ้นจากความตาย เพราะการอัศจรรย์ของพระเจ้า ขณะที่เครื่องบินเล็กเกิดไฟลุกไหม้ที่เครื่องยนต์ และเครื่องบินตกกระทกพื้น ชายผู้นี้คือ **ไปอัส** สมาชิกอาสาประกาศคนหนึ่ง ซึ่งได้เดินทางไปเปิดประชุมเผยแพร่พระกิตติคุณ ณ พื้นที่ชนบทห่างไกลในประเทศคองโก และได้สร้างโบสถ์หลังเล็กขึ้นหลังหนึ่งสำหรับสมาชิกคริสต์ใหม่ 15 คนได้

ไปอัส อายุ 53 ปี อาสาประกาศชาวคองโก ขณะที่นั่งเครื่องบินเล็ก แอน 2 เครื่องยนต์เดี่ยว เมื่อเครื่องยนต์เกิดไฟลุกไหม้ **ไปอัส** เห็นนักบินเปิดประตู และกระโดดออกจากเครื่องก่อนเครื่องบินกระทกพื้น

ผู้โดยสารที่เหลือห้าคนบนเครื่องบินเสียชีวิตทั้งหมดเมื่อเครื่องบินโหม่งโลก **ไปอัส**รอดชีวิต พร้อมกับมือถือของเขา และเขาได้ใช้มันโทรส่งข่าวให้ **นิโคเล** ภรรยาของเขา ที่จริง**นิโคเล** ได้รับข่าวก่อนหน้าเล็กน้อยพร้อมทั้งภาพเครื่องบินตกกระทกพื้น ซึ่งเพื่อนของเธอคนหนึ่งส่งให้ หลังเครื่องบินตกไม่นาน และเพื่อนคนนั้นรายงานให้ทราบด้วยว่า **ไปอัส** รอดชีวิต เพียงแต่มีแผลที่ศีรษะ และที่ขา แต่ไม่มีกระดูกหัก ภาพผ่านมือถือที่**นิโคเล** ได้รับจากเพื่อน แสดงให้เห็นสามีของเธอมีอาการงวย และยังคงสวมเสื้อตัวเดิมมีเลือดเปื้อนเต็มไปหมด ขณะที่มือยังถือมือถืออยู่ **นิโคเล**ไม่สามารถพูดกับสามีเป็นเวลาสามวัน และคำแรก**ไปอัส** พูดออกมาในวันที่สี่เป็นการสรรเสริญพระนามของพระเจ้า โดยการพูดว่า “ผมจะไม่มีวันหนีห่างจากพระเจ้าองค์นี้ไปไหน พระองค์ทรงมหัศจรรย์จริงๆ”

ช่วงเวลาที่สุดท้ายบนเครื่องบิน

สาเหตุของเครื่องยนต์ลุกไหม้ และตกกระทกพื้นไม่เป็นที่แน่ชัด เครื่องบินลำนี้สร้างโดยบริษัทแห่งหนึ่งในประเทศรัสเซีย และสายการบินท้องถิ่นซื้อมาดำเนินการ เครื่องบินขึ้นจากสนามบินของเมือง**คามาโค** เพื่อเดินทางไปเมือง “**ชิคาปา**” ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 150 กิโลเมตร เมือง “**ชิคาปา**” ตั้งอยู่ใกล้ชายแดนของประเทศ “**แองโกลา**” เครื่องบินขึ้นได้ไม่นาน เครื่องยนต์ของเครื่องบินเริ่มมีปัญหา

เมื่อเครื่องยนต์ของเครื่องบินมีอาการผิดปกติ นักบินพยายามเต็มที่ที่จะทำให้เครื่องยนต์ทำงานเป็นปกติ แต่เครื่องยนต์เริ่มมีกลุ่มควันออกมา และควันบางส่วนได้ลอยเข้ามาในห้องผู้โดยสาร เมื่อเครื่องบินลดระดับลงเกือบถึงพื้นดิน นักบินได้เปิดประตูและกระโดดลงไป

ในวินาทีนั่นเอง ผมรู้สึกมีเสียงพูดกับผมว่า “กระโดดตามนักบินลงไป” ผมจึงแกะเข็มขัดนิรภัยออก ... เปิดประตู และกระโดดออกจากเครื่องบินทันที **ไม่กี่วินาทีหลังจากนั้นไปอัส ได้ยินเสียงเครื่องบินกระทกพื้นบริเวณพุ่มไม้เสียงดังสนั่นหวั่นไหว จากนั้นได้ยินเสียงระเบิด ไฟลุกท่วมซากเครื่องบิน จุดที่เครื่องบินตกอยู่ห่างสนามบินเพียงประมาณ 3 กิโลเมตร ผลที่ตามมาหลังเครื่องบินตกกระทกพื้น ผู้นำโบสถ์ และผู้ปกครองโบสถ์แอ็ดเวนตีสท้องถิ่นได้ให้การปลอบโยนครอบครัวที่ได้สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักของพวกเขาไป ในจำนวนผู้เสียชีวิตมีนักธุรกิจสามคน หนึ่งในสามคนได้นำภรรยามาด้วย และผู้หญิงชาวแองโกลาที่เป็นแม่ มีลูกหนึ่งคนที่บ้านเดินทางตามลำพัง**

ไม่หนีเครื่องในวันสะบาโต

ไปอัส เป็นอาสาประกาศพระกิตติคุณ และทำงานเป็นตัวแทนขายเพชรพลอยด้วย วันนั้นเขาขึ้นเครื่องเพื่อหวังจะเดินทางไปเยี่ยมโบสถ์ ที่เขาไปเทศนาประกาศพระกิตติคุณ และมีผู้กลับใจใหม่ 15 คน เมื่อปีที่ผ่านมากลับมา ซึ่งในโอกาสต่อมาเขาได้ใช้ทุนทรัพย์ของเขาเองสร้างโบสถ์ให้ผู้เชื่อใหม่ใช้เป็นถิ่นมัสสนมัสการ และวันนี้เขากำลังบินไปเพื่อเยี่ยมเยียนเหล่าผู้เชื่อในโบสถ์แห่งนั้น แต่เมื่อเขาไปจองตั๋วเครื่องบินเพื่อจะบินตรงไปยังเมืองนั้น เขาได้รับทราบว่าจะบินตรงไปเมืองนั้นเฉพาะในวันเสาร์

เขาอธิบายให้ตัวแทนขายตั๋วว่า “ผมจะไม่บินในวันเสาร์ ทั้งนี้เพราะผมไปนมัสการในวันเสาร์ หรือวันสะบาโต” **ไปอัส** ตัดสินใจหาทางอื่นเพื่อจะไปถึงจุดหมายในวันเดียว หลังจากถามไปรอบๆ เขาซื้อตั๋วเครื่องบินขนาดเล็กของอีกบริษัทหนึ่ง เพื่อบินไปลงยังเมืองใกล้เคียง จากนั้นจะนั่งรถยนต์ไปยังเมืองเป้าหมาย เมื่อซื้อตั๋วได้แล้วเขาโทรบอกภรรยาว่า เขาเปลี่ยนเครื่องบินของบริษัทอีกบริษัทหนึ่ง เขาบอกถึงเหตุผลของการที่เขาเปลี่ยนสายการบิน เขาหวังว่าจะว่าจ้างรถยนต์จากเมืองที่เครื่องไปลง เพื่อจะไปถึงเป้าหมายในวันเดียวกันได้ ปายวันนั้น **นิโคเล** ผู้เป็นภรรยาอาการเรียกทางมือถือของสามีว่า เขาได้บินไปถึงเมืองที่เขาต้องการบินไปลงแล้วอย่างปลอดภัย... แต่ไม่มีเสียงเรียกจากมือถือดังขึ้นเลย ในที่สุดลูกพี่ลูกน้องคนหนึ่งคนหนึ่งของหล่อน โทรมาถามว่า “สามีของพี่สบายดีหรือ?” **นิโคเล** ตอบว่าเขาขึ้นเครื่องบินไปแถบชายแดนตั้งแต่ตอนสายวันนี้ ถึงตอนนี้ปายแล้ว เขายังไม่โทรมาบอกเลยว่า เขาเดินทางถึงไหนแล้ว..**นิโคเล** ถามย้อนกับญาติไปว่า “หล่อนได้ยินข่าวอะไรเกี่ยวกับพี่เข้างไหม?” ญาติผู้หนึ่งปิดเครื่องไม่ตอบ และไม่พูดอะไรต่อ **นิโคเล** รู้สึกกังวลใจจึงกดหมายเลขโทรเรียกญาติคนนั้นไปทันที พูดว่า “น้องรู้อะไรเกี่ยวกับสามีของฉัน บอกฉันได้ทั้งหมดไม่ต้องเกรงใจ!”

ญาติเริ่มต้นด้วยการพูดว่า “จงอธิษฐานต่อเนื่อง และจงรับใช้พระเจ้า...เครื่องบินที่สามีของพี่บินไปเกิดอุบัติเหตุ เครื่องยนต์ดับกลางอากาศ และเครื่องร่อนลงกระแทกพื้น ทุกคนในเครื่องเสียชีวิตทั้งหมดยกเว้นสามีของพี่ และคนขับเครื่องบิน” **นิโคเล** วางมือถือแล้วเดินเข้าไปในห้องนอน และคุกเข่าลงอธิษฐาน หลังจากนั้นไม่นาน เพื่อนคนหนึ่งโทรมาบอกทางมือถือว่าเขาส่งภาพของ **ไปอัส** มาให้ดูหลายภาพ รวมทั้งภาพเครื่องบินที่ตกด้วย..ทางอินเทอร์เน็ต **นิโคเล** เร่งฝีเท้าเดินไปร้านขายกาแฟแห่งหนึ่งที่มี “ไวฟาย” เพื่อดูภาพที่เพื่อนคนนั้นบอก ว่าได้ส่งภาพมาให้ดูทางอินเทอร์เน็ต **นิโคเล** รู้สึกผ่อนคลายเมื่อได้เห็นภาพของ **ไปอัส** เขายังมีชีวิตอยู่ แม้ว่าเขาได้รับบาดเจ็บ **นิโคเล** มีคำถามหลายข้อเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในวันนั้น หล่อนไม่เข้าใจว่าเหตุใดสามีของหล่อน และกัปตันขับเครื่องบินจึงรอดชีวิตมาได้ แต่คนอื่นๆตายหมด หล่อนไม่ทราบว่าการที่สามีตัดสินใจรักษาวันสะบาโต มีบทบาทสำคัญในเรื่องราวที่เกิดขึ้น แต่หล่อนเชื่อว่า ที่เขาเคยอ่านข้อพระคัมภีร์ใน สดุดี 91:14 ซึ่งกล่าวว่า “พระเจ้าตรัสว่า “เพราะเขารักเรา เราจะช่วยเขาให้พ้นภัย เราจะพิทักษ์รักษาเขาไว้ เพราะเขารู้จักนามของเรา”” หลังจากอ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนั้น **ไปอัส** สรุปว่า “ขอให้เราสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า พระองค์สามารถปกป้องเราจากอันตรายได้ตลอดเวลา”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลก ที่ได้ถวายเงินในชั่วโมงโรงเรียนวันสะบาโต และถวายเป็นพิเศษในทุกวันสะบาโตที่สิบสามของทุกไตรมาส เพื่อจะได้นำไปสมทบทุนก่อสร้างโบสถ์หลายแห่งในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และทั่วโลก...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 28 มกราคม 2023

การอธิษฐานแห่งความเชื่อ

เล่าโดย อีเลีย...ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

อีเลีย มีปัญหาใหญ่ เขาเรียนสำเร็จชั้นมัธยมปลายในประเภทซาเนีย เขาได้ส่งใบสมัครเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยอารูซา ซึ่งดำเนินการโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส แต่อีเลียไม่มีเงินเพียงพอสำหรับค่าลงทะเบียนเรียน ค่าอาหาร และหอพัก

ที่จริงมหาวิทยาลัยอารูซา ไม่ใช่มหาวิทยาลัยแรก ที่อีเลียต้องการจะเข้าเรียน เขาได้ใส่ชื่อ ม.อารูซา เป็นทางเลือกอันดับสาม ในจำนวน 5 มหาวิทยาลัย อีเลียได้โทร. ถึงเพื่อนคนที่ชื่อโยเซฟ ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นมัธยมปลายของเขา เขาถามอีเลียว่า “คุณจะไปเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งไหน?”

อีเลีย และโยเซฟ ทั้งสองคนไม่มีเงินเพียงพอจะลงทะเบียนเรียนได้ ทั้งสองได้ปรึกษากัน และยื่นเอกสารขอความช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจากรัฐบาล ประมาณสองสัปดาห์ก่อนที่มหาวิทยาลัยจะเปิดเรียนภาคแรกของปีการศึกษา อีเลียได้เข้าร่วมสัปดาห์แห่งการอธิษฐาน ที่โบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสสมโบ ศาสนาจารย์ที่เทศนาประกาศว่า พี่น้องท่านใดมีปัญหาอยากให้พระเจ้าทรงช่วยในเรื่องอะไรให้เขียนลงบนแผ่นกระดาษที่มีคนแจกให้ อีเลียรู้สึกแปลกใจแทนที่เขาจะเขียนขอให้ได้รับทุนสำหรับการศึกษา เขากลับเขียนหลายรายการที่เขาต้องการขอพระคุณพระเจ้า ในการอธิษฐาน

เขาเขียนว่า “ขอบคุณพระบิดา ที่อนุญาตให้ข้าพระองค์ได้ลงทะเบียนเรียนใน มหาวิทยาลัยอารูซา และที่พระองค์ได้ทรงช่วยข้าพระองค์ให้ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อใช้เป็นค่าหน่วยกิจของข้าพระองค์”

ที่จริงอีเลีย ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือเรื่องเงินทุนสำหรับการศึกษา แต่การเขียนลงบนแผ่นกระดาษเช่นนั้น เป็นการแสดงออกทางความเชื่อที่ว่า พระเจ้าจะทรงช่วยให้เขาได้รับเงินทุนสำหรับการศึกษา

ในวันศุกร์ อีเลีย และโยเซฟ เดินทางไปที่สถานีรถขนส่งเพื่อซื้อตั๋วโดยสารโดยรถบัสประจำทางระยะทาง 600 กิโลเมตร จากเมืองหลวงของแทนซาเนียซึ่งมีชื่อว่า “ดา เอส ซาลัม” ไปยังเมือง “อารูซา ริเวอร์” เมืองที่มหาวิทยาลัยอารูซาตั้งอยู่ เมืองนี้มีแม่น้ำ “อารูซา” ไหลผ่าน และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ใช้ชื่อของแม่น้ำเป็นชื่อของมหาวิทยาลัย หลังจากซื้อตั๋วรถบัสได้แล้วโยเซฟได้เอ่ยออกมาเป็นคำพูดขัดถ้อยขัดคำกับอีเลียว่า “อนาคตของเราทั้งสองจะเป็นอย่างไรหนอ?”

ฝ่ายอีเลียกล่าวเสริมว่า “เราได้ซื้อตั๋วรถโดยสารเดินทางไป “อารูซา” แล้วเรียบร้อย ตามที่เราทราบ เราจะเป็นคนแปลกหน้าที่นั่น เราจะอยู่รอดจนจบหลักสูตรได้อย่างไร หากเราไม่ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน?”

“เพื่อนเชื่อในพระเจ้าไหม?” อีเลีย เอ่ยถาม

“เชื่อ, แต่...โยเซฟ ตอบ

อีเลีย เอ่ยถามซ้ำอีกครั้ง

“ไม่ใช่เราเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวกัน ซึ่งผมก็เชื่อเช่นกัน?” เขาพูด

“ถูกต้อง” โยเซฟตอบรับเต็มคำ

“เพราะว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้จงตัวได้ พระองค์จะทรงให้เราผ่านไป” อีเลียกล่าวในตอนสายของวันนั้น อีเลีย และ โยเซฟได้รับทราบที่ทางหน่วยงานรัฐบาลได้ตอบมาให้ทราบทั้งสอง

จะได้รับทุนการศึกษาตามที่ไดยื่นขอความช่วยเหลือไป โยเซฟ โทเรียกอีเลีย เพื่อแสดงความตื่นตัวยินดีด้วยกัน

“ความเชื่อที่เพื่อนได้แสดงออกมาผ่านใบหน้าท่าทางช่างเปี่ยมล้นจริงๆ” อีเลีย เช่นกันรู้สึกประหลาดใจตื่นตัวจริงๆ ในวันสะบาโตอีเลีย ไปนมัสการที่โบสถ์และแบ่งปันข่าวดี สำหรับเขาแล้ว ข่าวนี้เป็นการอัศจรรย์จริงๆ ศิษยาภิบาลของโบสถ์อธิษฐานเผื่อเขา และเหล่าสมาชิกโบสถ์กล่าวว่า ขอพระบิดาบนสวรรค์ได้ทรงอวยพระพรให้ตลอดวันเวลาเขาศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยอารูซา

ปัจจุบัน อีเลียกำลังจะสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย เขาได้ผูกมิตรเป็นเพื่อนกับนักศึกษาคนอื่นๆ หลายคน ซึ่งในจำนวนนั้นมีหลายคนได้ย้ายจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ มาศึกษาที่มหาวิทยาลัยอารูซา เพราะปัญหาเรื่องการถือรักษาวินัยสะบาโต ถึงตอนนี้อีเลียตระหนักว่า เขาเองหากได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นๆ (ตามที่ได้ตั้งเป้าไว้เป็นทางเลือกอันดับหนึ่ง และสอง) ก็คงไปไม่รอดเช่นกัน เนื่องด้วยอุปสรรคในการถือรักษาวินัยสะบาโต

อีเลีย จะกล่าวเป็นพยานว่า “ผมตั้งเป้าหมายในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยไว้ด้วยความหวังอันสูง นั่นคือความหวังว่าจะได้รับการศึกษาที่ดีกว่า และผมไม่เคยคิดเสียใจสำหรับการตัดสินใจเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาของคริสตจักรแห่งนี้”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้จะนำไปสร้างตึกอเนกประสงค์ ซึ่งจะมีห้องประชุมที่ใหญ่กว่าเดิม ปัจจุบันอาคารเรียนของมหาวิทยาลัยอารูซายังไม่เพียงพอ อีเลียกล่าวว่า “เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลก จะนำไปเป็นกองทุนสร้างอาคารสำหรับเป็นห้องเรียนอย่างเพียงพอ ซึ่งได้เริ่มโครงสร้างไปแล้วบางส่วนให้แล้วเสร็จใช้งานได้ เพื่อให้นักศึกษาได้รับการศึกษาที่สมบูรณ์พร้อม ขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยจะรองรับนักศึกษาได้มากขึ้น...ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพรให้พี่น้องทุกท่าน และทั้งครอบครัวด้วย ที่มีส่วนในการถวายเพื่อส่งเสริมพันธกิจของพระเจ้า

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 4 กุมภาพันธ์ 2023

เวลาของพระเจ้า

เล่าโดย ก๊อดวิน เค. เลคนดาโย...ประเทศแทนซาเนีย

(ขอผู้ชายคนหนึ่งเป็นผู้เล่าข่าวต่างแดนในวันนี้ โดยให้คนเล่าข่าวใช้คำแทนตัวเองเสมือนเป็นบุคคลที่หนึ่ง คือคำว่า “ผม”)

ในฐานะที่ฉันเป็นศิษยาภิบาลของโบสถ์ในเมืองขนาดเล็ก ฉันได้เรียนรู้เกี่ยวกับสวรรค์ และเข้าใจถึงเวลาและโอกาสที่จะได้เข้าไปอยู่ในแผ่นดินสวรรค์: ในช่วงนั้นฉันได้ทำการเปิดประชุมเผยแพร่พระกิตติคุณ โดยใช้จะเวลาติดต่อกันสามสัปดาห์ ในประเทศแทนซาเนีย

ผู้จัดระเบียบ และกำหนดแผนการประชุมเลือกให้เปิดประชุมในฤดูร้อน โดยจะเปิดในเมือง “โมชิ” เป็นเมืองที่ตั้ง ณ เชิงเขาแห่งหนึ่งของภูเขาสูงที่สุดในแอฟริกา คือภูเขา “คิลลิแมนจาโร” สิ่งไม่ปกติได้เกิดขึ้น คือฝนได้ตกลงมาหลังสัปดาห์แรกของการประชุม

พวกเราต่างพากันวิตกกังวลว่าฝนจะทำให้ผู้คนไม่ออกจากบ้าน ฉันซึ่งเป็นผู้เทศนาพูดกับที่ประชุมว่าให้เราหยุดการประชุมรอบนี้ก่อน และทำการเปิดใหม่ในวันช่วงที่คิดว่าจะไม่ฝนตกจะดีไหม?

สิ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกประหลาดใจคือผู้เป็นประธานในการเปิดประชุมซึ่งเป็นผู้ปกครองโบสถ์ปฏิเสธที่จะหยุดการประชุมไว้ และเลื่อนออกไปในช่วงหลัง

“ไม่นะอาจารย์ ...อย่าให้เราเลื่อนการประชุมออกไปเลย” โดยที่เขาให้เหตุผลว่า “เพราะเราได้ร่วมกันอธิษฐานมานานสำหรับการประชุมในครั้งนี้ อธิษฐานล่วงหน้าเพียงพอ และองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงทราบล่วงหน้าว่าจะมีฝนระหว่างที่มีการเปิดการประชุม”

“เมื่อได้ยินเช่นนี้ฉัน และสมาชิกคณะกรรมการ (พิเศษสำหรับการเปิดประชุม) คนอื่นๆจะทำอะไรได้นอกจากทำตามคำของผู้ปกครองโบสถ์

ความเชื่อเล็กน้อย

ผู้ปกครองโบสถ์กล่าวต่อว่า “เราจะต้องมีความเชื่อ แม้จะไม่มากกว่าพระเจ้ามีประสาทรับรู้ไว้เกี่ยวกับเวลาของการเปิดประชุม” แล้วผู้ปกครองกล่าวเสริมว่า... “ให้เราอธิษฐานร่วมกันอย่างนี้ “โอ..พระบิดาเจ้า ขอพระองค์ทรงให้ฝนตกได้ตามที่พระองค์ต้องการ แต่ขออย่าให้มีฝนตกระหว่างที่มีการประชุม จากเวลา 15:30 – 18:30 น.”

อย่างนี้ผู้คนจะมีเวลา 30 นาที เดินทางมาร่วมฟังในการประชุม เพื่อรับฟังข่าวประเสริฐ ณ ที่ประชุม 30 นาที และหลังจากประชุมเล็ก พวกเขาจะมีเวลากลับเดินทางกลับบ้านได้” ฉันเองไม่ค่อยแน่ใจกับการทูลขอเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ดี ฉันก็เข้าร่วมในการอธิษฐาน

ในเช้าวันถัดมา ฝนตกลงมาอย่างหนัก และตกต่อเนื่องจนกระทั่งเวลา 15:30 น. ฝนตกหยุดตก การประชุมของเราเริ่มต้นเวลา 16:00 น. และฉันเริ่มเทศนา และจบลงในเวลา 18:00 น. และ ฝนตกลงมาอีกครั้งหนึ่งในเวลา 18:30 น.

ฝนตกตามตารางนี้ตลอดช่วงเวลาแห่งการประชุม คือสองสัปดาห์ต่อมา คือฝนตกตั้งแต่เวลาเช้า และหยุดตกในเวลา 15:30 น. (ฝนหยุดตกระหว่างที่มีการประชุม) และเริ่มตกอีกครั้งหนึ่งเวลา 18:30 น. (หลังจากผู้คนกลับบ้าน)

วันหนึ่งแขกคนหนึ่งมาร่วมฟังในการประชุม เขามาถึงสถานที่เปิดประชุมในเวลาประมาณ 15:30 น.เพื่อจะเลือกที่นั่งที่เหมาะสม มองเห็นผู้พูด และฟังเพลงพิเศษได้ดีที่สุด

เขารอจนเวลาผ่านไปพอสมควร เขาคิดว่าช่วงฝนตกหนักอย่างนี้การประชุมคงได้ยกเลิก หรือเลื่อนวันเวลาไปแล้ว.. เขาจึงเดินทางกลับบ้านไป ในวันถัดมา เขาพบกับภรรยา และเธอยกถามว่า “เมื่อวานนี้มีการประชุมหรือเปล่า ผม เห็นฝนตกทั้งวัน ?”

“แน่นอน” ฉันทอบ “เราไม่ได้ทูลขอพระเจ้าให้ฝนหยุดตกในเวลา 15:00 น. เราขอให้ฝนหยุดตกเวลา 15:30 น. เพื่อคุณจะได้รับรู้ได้ไวเกี่ยวกับเรื่องนั้น” แขกคนเดิม กล่าวสรุปว่า “ผมจะไม่ทำผิดพลาดอีก”

หลังจากนั้น ผู้ชายคนนั้นได้รายงานว่าถึงเวลา 15:30 น. ก่อนจะออกจากบ้าน เดินทางมารับฟังในการประชุม และเขาไม่เคยเปียกฝนเลยในช่วงที่มีการประชุม รวมทั้งเวลาเดินทางกลับบ้าน หลังการประชุมเลิกมี 12 คนรับบัพติศมา ในวันสะบาโตทันที เราตระหนักว่า เราลืมนึกที่จะทูลขอพระเจ้าให้ฝนหยุดตก สำหรับการเดินทางไปนมัสการที่โบสถ์ รวมทั้งช่วงการนมัสการ และช่วงเดินทางกลับบ้านหลังจากเลิกการนมัสการ พระเจ้าทรงทราบว่าเรายังอ่อนในความเชื่อ พระองค์จึงทรงจัดให้โดยที่เราไม่ได้ทูลขอคือทรงให้มีฝนตกระหว่าง 9:30 จนกระทั่งบ่าย เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นลง ฉันได้รับบัพติศมาให้กับผู้เชื่อใหม่จำนวน 12 คนในแม่น้ำแห่งหนึ่ง และขณะที่ฉันรับบัพติศมาให้กับคนสุดท้ายซึ่ง เป็นผู้ชาย เมื่อขึ้นจากน้ำแล้วฝนได้เริ่มตกลงมา ฉันพูดกับเขาว่า “คุณได้รับพระพรพิเศษ...คุณได้รับบัพติศมาในแม่น้ำ และได้รับอีกครั้งจากน้ำฝนแห่งสวรรค์ ประสบการณ์ได้สอนฉันว่า พระเจ้าทรงมีพระสาทรู้ไว้ในเรื่องของเวลา ขณะที่พระองค์อาจไม่ได้เผชิญกับช่วงเวลาการถูกพลัดถิ่นเรื่องเวลาเหมือนพวกเรา พระองค์ไม่ทรงคาดหวังให้เรา รู้สึกเครียดเรื่องเวลาเช่นกัน และการที่เราจะเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินที่ดีในเรื่องการใช้เวลา อัครทูตเปาโลบอกเราว่า “เพราะฉะนั้นจงระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าเหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนที่มีปัญญา...จงใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์ เพราะว่าทุกวันนี้เป็นยุคสมัยที่ชั่วร้าย”(เอเฟซัส 5:15,16)

ถ้าฉันเทศนาเกินเวลาในการประกาศพระกิตติคุณ ผู้คนที่มารับฟังในการประชุมจะต้องเดินตากฝนกลับบ้าน บางคนอาจจะเป็นหวัด จากเหตุผลต่างๆ และไม่กลับมาในการประชุมในวันต่อไป การจัดสรรเรื่องเวลาจึงสำคัญมากให้ฉันเชื่อเชิญทุกคนร่วมอธิษฐานกับฉัน ในการทูลขอให้เรามีพระสาทรู้ไว้ในเรื่องเวลา “ขอทรงสอนข้าพระองค์ทั้งหลายให้ในวันของตน เพื่อพวกข้าพระองค์จะมีใจที่มีปัญญา” (สดุดี 90:12)

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่จะถวายทรัพย์ด้วยใจเอื้อเฟื้อในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ ซึ่งจะนำไปช่วยส่งเสริมโครงการของมิชชั่นหกแห่ง ซึ่งเป็นโครงการที่ตั้งอยู่ในหลายประเทศในทวีปแอฟริกาตะวันออก รวมทั้งโครงการก่อสร้างอาคารเรียน และห้องเอนกประสงค์เพื่อใช้เป็นที่พักประชุมขนาดใหญ่ของมหาวิทยาลัย “อารูซา” ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศแทนซาเนีย... ขอพระเจ้าทรงอวยพระทุกท่านที่มีส่วนถวายในครั้งนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 11 กุมภาพันธ์ 2023

ชั้นเรียนต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนชีวิต ตอนที่ 1

เล่าโดย เฮนรี...ประเทศแทนซาเนีย

เฮนรีไม่ได้เป็นสมาชิกของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส แต่ชาวแอ๊ดเวนตีสหลายคนได้กล่าวหนุนใจเขาให้ศึกษาเอกวิชาบัญญัติ ที่มหาวิทยาลัยอารูซา ซึ่งดำเนินการโดยคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศแทนซาเนีย อย่างไรก็ตาม เฮนรี ไม่สามารถลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยของแอ๊ดเวนตีส เพราะเขาไม่มีเงินทุนเพียงพอ ด้วยความผิดหวังครั้งใหญ่ เขาตรึงตรองเกี่ยวกับอนาคตของเขา ศิษยาภิบาลแอ๊ดเวนตีสคนหนึ่งได้ยื่นเกี่ยวกับสถานการณ์ยากลำบากของเฮนรี และเขาได้หนุนใจเฮนรี และได้อธิษฐานร่วมกับเขา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เฮนรีพบทางออก

ศาสตราจารย์บอกกับเฮนรีว่า จงอธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงนำให้เธอสามารถไปศึกษาที่มหาวิทยาลัย "อารูซา" เขากล่าวแนะนำ ครอบครัวของศาสตราจารย์ก็เช่นกัน พวกเขาหนุนใจให้เฮนรีอย่ายอมแพ้ ที่จริงเฮนรีได้ยื่นคำร้องขอให้ทางรัฐบาลช่วยสนับสนุนเขาด้านการเงินในการศึกษาที่เขาจะลงทะเบียนเรียน และเขารอฟังคำตอบมาสองสามเดือนแล้ว มันเป็นเวลาที่ยืดเยื้อจนเกือบปวด และแล้ว มหาวิทยาลัย อารูซา ได้ติดต่อเขาด้วยข่าวดีอันน่าตื่นตะลึง "รัฐบาลได้รับรองด้านการเงินที่คุณจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว โดยทางรัฐบาลจะให้ทุนการศึกษาเต็มกับคุณ จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา" ศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัย กำชับเฮนรีว่า "จงรีบเดินทางมาที่มหาวิทยาลัยแห่ง อารูซา เพื่อการลงทะเบียนเรียน"

เฮนรีเดินทางไปถึงมหาวิทยาลัยด้วยความหวังยิ่งใหญ่ เขาหวังจะได้รับความรู้ ความสามารถเต็มพร้อม กับประสบการณ์อันล้ำค่า ซึ่งความฝันของเขาได้กลายเป็นจริงเมื่อเขาสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญา เมื่อเขามีอายุ 22 ปี และอนาคตอันสดใสได้รออยู่ข้างหน้าเขา ความประทับใจในมหาวิทยาลัย อารูซา นับแต่เฮนรีเริ่มเข้าศึกษา จนจบการศึกษา ยังสดใสไม่เปลี่ยนแปลง บริเวณของมหาวิทยาลัยอารูซา ตั้งอยู่บนเชิงเขาที่ชื่อว่า "คิลิมันจาโร" ซึ่งมียอดสูงสุดในทวีปแอฟริกา และในวันที่อากาศแจ่มใส ทุกคนสามารถมองเห็นยอดสูงสุดจากหน้าต่างห้องเรียนด้านทิศตะวันตก จึงไม่ต้องสงสัยว่าบริเวณพื้นที่ของมหาวิทยาลัย จะมีความลาดเอียงสูงต่ำลดหลั่น นับว่าพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ทั้งตัวตึกต่างๆ และต้นไม้หนานาชนิด จะรวมกันเป็นฉากภูมิทัศน์ที่สวยงาม และ อีกอย่างมหาวิทยาลัยแห่งนี้ตั้งอยู่ใกล้กับสวนสาธารณะแห่งชาติ ปอยครั้งอาจารย์และนักศึกษาจะมองเห็นม้าลาย และกวางชนิดหนึ่งเดินผ่านพื้นที่ของมหาวิทยาลัยไป-มา

เฮนรีพบว่า มหาวิทยาลัยอารูซา มีนักศึกษาจากหลายชาติมาเข้าเรียน จะเรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติก็ไม่ผิด มีคณวยหนุ่มสาวจากเคนยา, รวันดา, ยูกันดา, บือทสวานา, และจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และอีกหลายชาติมาเข้าศึกษาที่นี่ เฮนรีมีความสนใจในเรื่องชนชาติอยู่แล้ว เขาจึงมีโอกาสดูเรียนรู้วัฒนธรรมของหลายชนชาติต่างๆ ในทวีปแอฟริกาไปด้วยในเวลาเดียวกัน

เฮนรีชื่นชอบเหล่าอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย เขารู้สึกแปลกใจไม่น้อยที่อาจารย์ส่วนมากรวมทั้งครอบครัวอาศัยอยู่ในบ้านพักของคณาจารย์ในบริเวณของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการสะดวกที่จะเข้าไปขอความช่วยเหลือนอกเวลาเรียน รูปแบบการสอนของพวกเขาเตือนใจให้เขามองเห็นว่าบิดามารดาควรให้การเอาใจใส่เด็ก หรือเด็กๆ ของพวกเขาอย่างไร เหล่าอาจารย์ปฏิบัติต่อเขาเสมือนเป็นบุตรของพวกเขาคนหนึ่ง และทุกชั้นเริ่มชั้นสอนด้วยการอธิษฐาน

เฮนรี่หมกมุ่นในการศึกษา และในเวลาเดียวกัน เขาศึกษาหลักคำสอนของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส รวมทั้งการสังเกตการณ์ดำเนินชีวิตของคณะอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ และนักศึกษาแอ๊ดเวนตีสในมหาวิทยาลัยด้วย เขาใช้เวลาไม่น้อยในการเปรียบเทียบหลักข้อเชื่อของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส กับศาสนาที่ถือปฏิบัติตามหลักกรรมนิยมประเพณีของครอบครัวของเขา เขาได้พบว่า ตัวของเขาเองได้ถูกดึงดูดสู่หลักความเชื่อของชาวแอ๊ดเวนตีส เขาไม่เคยขาดจากการไปนมัสการในวันสะบาโตแม้เพียงครั้งเดียว รวมทั้งการไปเข้าร่วมในการประชุมอธิษฐานในคืนวันพุธ และสัปดาห์แห่งการอธิษฐานแม้ครั้งเดียว

ตลอดเดือนปีแห่งการศึกษาในมหาวิทยาลัย เฮนรี่ได้ไปนมัสการในวันอาทิตย์ เขาถือว่าเขาเป็นสมาชิกที่สัตย์ซื่อของคริสตจักรที่ครอบครัวของเขาไปนมัสการ เขาแม่แต่รับใช้เป็นที่ปรึกษาของของสมาคมนักศึกษาแห่งคริสตจักรของท้องถิ่น (ที่ครอบครัวเขาเป็นสมาชิกอยู่ ซึ่งมีลูกหลานเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมารวมตัวกันจัดตั้งเป็นสมาคมขึ้น) สำหรับเฮนรี่ ความดึงดูดใจประการหนึ่งของความเชื่อแอ๊ดเวนตีสคือ การที่คนปรุงอาหารของมหาวิทยาลัยทำการปรุง และเสิร์ฟอาหารมังสวิรัตอย่างเคร่งครัดในโรงอาหารของมหาวิทยาลัย คนทำครัวจะทำการปรุงอาหารมังสวิรัตอย่างเคร่งครัดทุกมื้ออาหาร ก่อนหน้าที่เฮนรี่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย เขาได้อ่านหนังสือว่าด้วยอาหารในอุดมคติของมนุษย์ ซึ่งประกอบไปกอบไปด้วยเมล็ดพืชหลากหลาย, ผลไม้ นานาชนิด, ถั่วต่าง ๆ และพืชผักนานาพันธุ์ โดยไม่มีเนื้อสัตว์ หรือปลาเลย การศึกษาในมหาวิทยาลัยทำให้เขามีโอกาสได้ถือปฏิบัติเรื่องอาหารที่พระเจ้าทรงประทานให้ก่อนหน้า

อย่างไรก็ดีหลังจากที่เขารับประทานอาหารมังสวิรัตอย่างเคร่งครัดสามเดือน เขามองไม่เห็นว่าคุณภาพของเขาจะดีขึ้นแต่อย่างใด วันหนึ่งเพื่อน ๆ ได้เชิญเขาไปรับประทานอาหารเที่ยงที่ปรุงจากเนื้อแกะนอกมหาวิทยาลัย คืนนั้นเฮนรี่ไม่มีสมาธิในการศึกษา เขาต้องต่อสู้กับการอ่าน และเขียนรายงาน เขารู้สึกว่าการอธิษฐานของเขาอ่อนกำลัง และเขาไม่สามารถนอนหลับอย่างสนิทเหมือนที่เคยเป็นมา และในช่วงเวลานั้นเองเขาตัดสินใจว่า อาหารมังสวิรัตที่ดีที่สุดสำหรับเขา เฮนรี่รู้สึกประหลาดใจที่ชาวแอ๊ดเวนตีสจดลอมศีลมหาสนิท ซึ่งมีสองขั้นตอน.. หนึ่งการแยกออกเป็นคู่ ๆ และล้างทำให้กันและกัน.. สองการรับประทานขนมปังไม่มีเชื้อ และน้ำองุ่น ทำให้เขาเข้าใจถึงความหมายของการให้อภัยซึ่งกันและกัน และการถ่อมกายใจลงอย่างสมบูรณ์แบบ วันสะบาโตตอนบ่ายมีความพิเศษ อาจารย์หลายคน และนักศึกษาบางคนบ่อยครั้งได้เชิญเฮนรี่ไปรับประทานอาหารเที่ยง ไม่มีใครถามเขาว่าเขาเป็นแอ๊ดเวนตีสหรือเปล่า ก่อนที่จะออกปากเชิญ หลังจากรับประทานอาหารเที่ยงในวันสะบาโต เขาได้เข้าร่วมในรายการตอนบ่ายจัดขึ้นที่ห้องประชุมเล็กของมหาวิทยาลัย หรือออกไปเดินตามทางเดินธรรมชาติ บางครั้งเฮนรี่ได้ร้องเพลงกับเพื่อนจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตกดิน หลายเดือนผ่านไป เฮนรี่ได้รับรู้ในเชิงลึกของการดำเนินชีวิตใหม่กับพระคริสต์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของเขา

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปช่วยขยายมหาวิทยาลัย “อารูซา” นั่นคือโครงการการสร้างห้องประชุมใหญ่อเนกประสงค์.. ขอบคุณที่พี่น้องทุกท่านในพระคริสต์ได้วางแผนจะถวายอย่างเอื้ออาทร ซึ่งเท่ากับที่พี่น้องได้เข้าไปมีส่วนในการแนะนำให้นักศึกษาเช่นเฮนรี่ให้ก้าวเข้าสู่การชีวิตใหม่กับพระคริสต์... เรื่องของเฮนรี่จะถึงบทสรุปในสัปดาห์หน้า

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 18 กุมภาพันธ์ 2023

ชั้นเรียนต่าง ๆ ที่ได้เปลี่ยนชีวิต ตอนที่ 2

เล่าโดย เฮนรี...ประเทศแทนซาเนีย

สัปดาห์ที่แล้ว เฮนรี ได้พบว่าเขาถูกดึงดูดสู่ความเชื่อของแอ๊ดเวนตีส หลังจากที่ได้ลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยแอ๊ดเวนตีส อารูชา ในประเทศแทนซาเนีย เขาชื่นชมกับการนมัสการ และกิจกรรมต่างๆในวันสะบาโต... แต่กระนั้นเขายังคงเป็นสมาชิกที่สัตย์ซื่อของนิกายของครอบครัวของเขา ระหว่างปีที่สองของการเรียนของเขา เฮนรีได้พบกับนักศึกษาสาวแอ๊ดเวนตีสซึ่งมีชื่อว่า ดอริน

หล่อนเดินทางมาจากประเทศ เคนยา หล่อนเป็นหนึ่งในนักศึกษานานาชาติ รวมทั้งนักศึกษาจากรวันดา, ยูกันดา, บือทวาเนีย, และสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก และจากที่อื่นๆ เฮนรีจาก แทนซาเนียมีความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างๆของชาวทวีปแอฟริกัน และเขามีความสนใจเรียนรู้มากที่สุดเกี่ยวกับดอริน

เฮนรี และ ดอริน กลายเป็นเพื่อนสนิทกัน พวกเขาติดตามกันไปทุกหนทุกแห่ง พวกเขาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านการศึกษา แต่มีบางครั้งเหมือนกันทั้งสองโต้แย้งกันอย่างเผ็ดร้อนเกี่ยวกับความแตกต่างกันในพื้นฐานด้านวัฒนธรรมของสองประเทศ คือแทนซาเนีย และเคนยา

ในตอนแรก เฮนรี และดอริน ไม่พูดเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาที่ต่างกัน ดอรินคิดว่า เฮนรี เป็นแอ๊ดเวนตีส หล่อนก็ทักเอาจริงเอาจังว่าเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ เพราะว่าเฮนรีเข้าร่วมในกิจกรรมทางศาสนาในมหาวิทยาลัยอย่างเข้มแข็ง เขาช่วยนำในการนมัสการ เขาเป็นสมาชิกในคณะนักร้องของโบสถ์ เมื่อหล่อนได้ทราบว่าเฮนรีไม่ได้เป็นชาวแอ๊ดเวนตีส ดอรินจึงเริ่มอภิปรายเรื่อง “พระเจ้า” ในทุกโอกาสที่พวกเขา

ต่อมาเฮนรีได้รับเชิญให้เข้าร่วมในรายการ “การประชุมด้านจิตวิญญาณแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย” จัดขึ้นในประเทศ “รวันดา” โดยสำนักงานภาคแอฟริกากลาง และตะวันออก ซึ่งสำนักงานภาคแห่งนี้มีอาณาเขตครอบคลุม แทนซาเนีย, รวันดา, เคนยา, และอีกแปดประเทศในทวีปแอฟริกา

นี่เป็นครั้งแรกที่เฮนรีได้ไปเยี่ยมประเทศ “รวันดา” ที่ผ่านมามีได้ยินประเทศนี้ในคำขวัญที่ว่า “ดินแดนแห่งเนินเขาพันแห่ง และรอยยิ้มหนึ่งล้านครั้ง” ตอนนั้นเขาได้เห็นประเทศนี้ด้วยสายตาของเขาเอง หลังจากการประชุมด้านจิตวิญญาณฯ เขาเดินทางกลับแทนซาเนีย เฮนรีถูกขอให้พูดในรายการพิเศษสำหรับผู้นำโบสถ์ เขารู้สึกประหลาดใจที่ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ใช่ชาวแอ๊ดเวนตีส แต่ถูกขอให้พูด

เฮนรี ได้รับการปลอบใจจากการได้เดินทางไปประเทศ “รวันดา” เป็นอย่างมาก เขาจึงพูดในด้านบวกสำหรับชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณได้ดีเป็นพิเศษ ซึ่งปีต่อมาเมื่อสำนักงานภาคแอฟริกากลาง และตะวันออกจัดให้มีการประชุมด้านจิตวิญญาณฯ ในประเทศ “เคนยา” เฮนรีได้รับเชิญให้ไปร่วมอีก และนี่ก็เป็นครั้งแรกเช่นกันที่เขาได้ไปเยี่ยมประเทศ “เคนยา” ครั้งนี้นักศึกษาหลายคนได้รับเชิญ รวมทั้งคณะนักร้องของมหาวิทยาลัย “อารูชา” ด้วย ซึ่งเฮนรี เป็นสมาชิกด้วยคนหนึ่ง และการร้องเพลงของคณะนักร้องของมหาวิทยาลัย “อารูชา” ได้รับการยกย่องจากนักศึกษาชาติอื่นๆ ที่เข้าร่วมในการประชุมฯอย่างมาก..เฮนรีพบว่าอาหารที่น่าเสิร์ฟรสชาติอร่อย และการบริหารจัดการประชุม รวมทั้งที่พักสะดวกสบายทุกอย่าง ประสบการณ์ครั้งนี้ทำให้เขารู้สึกเห็นคุณค่าในความเชื่อของแอ๊ดเวนตีสมากยิ่งขึ้น การประชุมด้านจิตวิญญาณฯที่ “เคนยา” มีความพิเศษเพิ่มขึ้น เพราะดอรินได้เข้าร่วมในการประชุมด้านจิตวิญญาณฯ ในครั้งนี้ด้วย

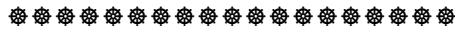
หลังจากที่สำเร็จการศึกษา เอ็นรียังไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็ติดต่อกับดอริน ซึ่งสำเร็จการศึกษาเช่นกันไม่ขาดตอน ห้าปีหลังจากที่สำเร็จการศึกษา เอ็นรีตัดสินใจมอบดวงใจของเขาให้พระเยซูด้วยการรับบัพติศมา หลังจากนั้นเขาขอ ดอริน แต่งงานกับเขา และทั้งสองได้แต่งงานกัน

ปัจจุบันเอ็นรี และดอริน มีลูกชายหญิงสามคน เอ็นรี ทำงาน-เป็นข้าราชการพลเรือนของรัฐบาลแทนซาเนีย และเขาทำหน้าที่อาสาโดยการเป็นเหรียญกษาปณ์ของโบสถ์แอ๊ดเวนตีสท้องถิ่น

เอ็นรีรู้สึกมีความยินดี ที่เงินถวายส่วนหนึ่งของวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้จะนำไปขยายด้านกายภาพของมหาวิทยาลัย “อารูชา” ซึ่งเขาสำเร็จการศึกษา ด้วยการสร้างอาคารห้องประชุมอเนกประสงค์ขนาดใหญ่ ซึ่งมีความต้องการอย่างมาก

อาคารอเนกประสงค์จะมีห้องเรียนเพิ่มขึ้นหลายห้อง เพื่อจะรองรับนักศึกษาได้มากขึ้น อีกทั้งอาคารหลังนี้จะมีห้องประชุมอเนกประสงค์ขนาดใหญ่ขึ้น “ผมหวังว่านักศึกษาอีกมากมาย ขณะที่ศึกษาใหม่มหาวิทยาลัย จะได้เรียนรู้ความจริง และรับเชื่อในความจริง และรับเอาพระคริสต์เหมือนกับที่ผมได้รับ...เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามจะมีผลกระทบด้านบวกมากขึ้นสำหรับมหาวิทยาลัย อารูชา

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลกที่กำลังวางแผนจะถวายเงินเป็นพิเศษในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ ..ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน ทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระคริสต์เจ้า...
อาเมน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 25 กุมภาพันธ์ 2023

เป็นศาสตราจารย์ หรือนักการเมืองดีกว่า?

เล่าโดย ยาโคบ...ประเทศแทนซาเนีย

ยาโคบรู้สึกว่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้เป็นศาสตราจารย์ ขณะที่เขาอายุเพียง 7 ปี ซึ่งตอนนั้นเขาเป็นเด็กชายคนหนึ่งในประเทศแทนซาเนีย แต่เมื่อเขาเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่น เขารู้สึกว่เขาได้เดินทางถึงทางแยก ที่ถนนสายหนึ่งเดินทางสู่การเป็นศาสตราจารย์ และอีกสายหนึ่งมุ่งสู่การเป็นนักการเมือง เขารู้สึกว่ทางเดินทางสู่การเป็นนักการเมืองนั้นง่ายกว่า ดังนั้นเขาจึงทำการทดสอบพระเจ้าว่พระเจ้าจะให้เขาเดินทางไปทางไหน?

ยาโคบได้รับความกดดันให้เข้าสู่ทางเดินของนักการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นหลายคนหนุนใจเขาให้เข้าร่วมกับการงานกับพวกเขา ระหว่างที่เขาเรียนชั้นมัธยมปลายปีสุดท้าย การทาบทามของนักการเมืองเหล่านั้นมีพลังอำนาจมาก พวกเขาสาธยายให้ยาโคบมองเห็นลักษณะอุปนิสัยที่จำเป็นในการที่จะเข้าสู่ถนนทางการเมือง พวกเขาสัญญาว่ถ้าเขาจะเริ่มช่วยงานต่างๆของนักการเมืองแต่ตอนนี้ทางเดินสายการเมืองของเขาก็จะง่ายและราบรื่น เมื่อเขาได้เป็นนักการเมืองแล้วเขาจะได้รับเงินจำนวนมาก

ข้อเสนอของนักการเมือง ชัดแย้งขั้นแตกหักกับความปรารถนาของยาโคบขณะที่เขาเป็นเด็ก ที่เขามีความรู้สึกว่พระเจ้าทรงเรียกให้เขาเป็นศาสตราจารย์ เมื่อยาโคบมองไปข้างหน้า มีปัญหาซับซ้อนมาก ดูเหมือนว่พ่อแม่ของเขาไม่มีเงินเพียงพอที่จะส่งเขาเรียนวิชา “ศาสนศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยอารูชา” ได้ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแห่งเดียว ในประเทศแทนซาเนียที่สอนชั้นดังกล่าว เขาจะต้องมีเงินก้อนใหญ่ทีเดียว เพื่อจะจ่ายค่าหน่วยกิต ค่าอาหาร ค่าหอพัก และอื่นๆ ตลอดสี่ปี...ส่วนการที่จะขอรุญเรียนจากรัฐบาลเหมือนนักศึกษาบางคนได้รับ ยาโคบเองไม่มีคุณสมบัติเพียงพอที่จะยื่นขอทุนการศึกษาดังกล่าว

ยาโคบตัดสินใจจะทดสอบพระเจ้า เขาได้ถวายเงินถวาย และเงินสิบลดหนึ่ง ที่หาได้ในวันหยุดหรือแม้หลังเลิกเรียนอย่างสัตย์ซื่อ เขานึกถึงพระธรรม มาลาคีย์ 3:10 ซึ่งกล่าวว่า “พระยาห์เวห์จอมทัพรัสว่า จงนำทศกัณฑ์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่จะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ว่เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่”

ยาโคบอธิษฐาน “องค์พระผู้เป็นเจ้าที่รัก ข้าพระองค์จะรอเพื่อการทรงเรียก ว่ข้าพระองค์จะเป็นนักการเมือง.. หรือจะเข้าร่วมงานของพระองค์.. ข้าพระองค์จะตอบรับไม่ว่การเรียกใดจะมาก่อน”

สำหรับยาโคบเขาคิดในใจว่ การเรียกให้เข้าร่วมกับนักการเมืองมีโอกาสมากกว่าการเรียกให้เป็นศาสตราจารย์ผู้รับใช้พระเจ้า” เวลาผ่านไปสั้นๆหลังการอธิษฐาน ยาโคบได้รับโทรศัพท์จากศิษยาภิบาลโบสถ์ท้องถิ่นแห่งหนึ่งซึ่งเชิญเขาไปเทศนาหรับกลุ่มนมัสการ ซึ่งเป็นสาขาโบสถ์ของเขาแห่งหนึ่ง ในวันสะบาโตที่จะถึงนี้ ยาโคบรับการเชิญ หลังจากการเทศนาในวันสะบาโตนั้น เขาได้รับการดูแลเมื่อยาโคบได้ยื่นเหล่าสมาชิก รวมทั้งศิษยาภิบาล ได้สรรเสริญพระเจ้าสำหรับเรื่องเทศน์ของเขา

ยาโคบได้รับเชิญไปเทศนาตามโบสถ์เล็กหลายแห่งหมุนเวียนไปเป็นประจำ ต่อมาเขาได้รับเชิญให้เป็นจิตอาสาทำงานเป็นผู้ช่วยอนุศาสนาจารย์ของโรงพยาบาล และผู้ช่วยอนุศาสนาจารย์ของโรงเรียนระดับประถมแห่งหนึ่ง หลังจากช่วงเวลาหนึ่งผ่านไป ยาโคบได้รับการประทับใจให้ก้าวออกมาอีกก้าวหนึ่ง จากการเป็นจิตอาสาอนุศาสนาจารย์ประจำโรงพยาบาล และโรงเรียน และจัดตั้งบริษัทสื่อสารไอที (เทคโนโลยีสารสนเทศ) ขึ้น เขาอธิษฐานขอพระเจ้าทรงใช้บริษัท ไอที เป็นสื่อให้มีเงินเข้ามา เพื่อเขาจะนำไปใช้ลงทะเบียนเรียนที่มหาวิทยาลัยยอรูซา เขาอธิษฐานให้ได้เงินมากพอ เพื่อเขาจะไม่ต้องขอจากสมาชิกโบสถ์แห่งใดแห่งหนึ่งในการช่วยเหลือ

ยาโคบได้อธิษฐานว่า “โอ..องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ประจักษ์แล้วว่า พระองค์ทรงเรียกข้าพระองค์ให้เรียนเป็นศาสนาจารย์ โปรดประทานความเชื่อมั่น ด้วยการช่วยให้ข้าพระองค์มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะจ่ายค่าลงทะเบียน, ค่าหอพัก, ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่จำเป็นด้วยเถิด” ในเวลาไม่นาน บริษัทไอที ที่ยาโคบตั้งขึ้นเริ่มมีรายได้เข้ามาเกือบจะเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในมหาวิทยาลัยสำหรับแต่ละเดือน เพื่อนสองสามคนที่ใช้ชีวิตในต่างประเทศ อย่างที่ไม่เคยคาดหวังมาก่อน ได้เสนอจะให้การช่วยเหลือเช่นกัน ยาโคบสงสัยเล็กน้อยว่าถึงเวลาหรือยังที่เขาจะลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัย

ต่อมาเขาถูกเรียกให้ไปรับใช้เป็นที่ปรึกษาภิบาลผู้ช่วยในโบสถ์ที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยยอรูซาแห่งหนึ่ง เป็นการเรียกที่ไม่ปกติ เพราะว่า ในประเทศแทนซาเนีย การเรียกในตำแหน่งนี้เป็นการเรียกผู้สำเร็จการศึกษาศาสนศาสตร์มาแล้ว

ยาโคบรับเอาการเรียกนั้น และในเวลาเดียวกันได้ลงทะเบียนเรียน หลักสูตรศาสนศาสตร์ในเวลาเดียวกัน ปัจจุบัน ยาโคบกำลังเรียนชั้นต่างๆ ในช่วงสุดท้ายในมหาวิทยาลัยก่อนจะสำเร็จหลักสูตร ที่ผ่านมามีคำเทศนาของเขาได้เกิดผลกระทบด้านบวกกับคนหนุ่มสาวเป็นอย่างมาก ชุดเรื่องเทศน์ที่เขาได้เตรียมเนื้อหาความเชื่อในภาคปฏิบัติได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และเขากำลังเตรียมนำเสนอในรูปแบบหนังสือเมื่อยาโคบมองย้อนกลับไป เขาไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงเรียกเขาให้เป็นผู้ประกาศพันธกิจชาวดีนับตั้งแต่เขาอายุได้เพียง 7 ปี ยาโคบเป็นพยานว่า “การอัศจรรย์ที่เกิดกับผม ต่อเนื่องกับผมเป็นชุด เป็นสิ่งพิสูจน์ความจริงที่ว่า พระเจ้าทรงเรียกผู้คนตั้งแต่วัยเด็กในเวลานี้ เหมือนที่พระองค์ได้ทรงทำในสมัยโบราณ”

เงินถวายส่วนหนึ่งของวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้จะนำไปขยายด้านกายภาพของมหาวิทยาลัยแอดเวนตีสยอรูซา ซึ่งจะนำไปก่อสร้างห้องประชุมอเนกประสงค์ ซึ่งปีกของอาคารด้านหนึ่งจะเป็นที่ทำการ และห้องเรียนคณะศาสนศาสตร์ เพื่อให้การศึกษา และฝึกอบรมนักศึกษาหนุ่มสาวอย่างเช่น “ยาโคบ” ที่ตอบสนองต่อการทรงเรียกให้อุทิศตัวกับพันธกิจของพระเจ้า

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันละวันสะบาโตที่ 4 มีนาคม 2023

การหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้ง

เล่าโดย คลี๊ด...ประเทศรวันดา

คลี๊ด เริ่มดื่มเหล้าเป็นนิสัยตั้งแต่อายุได้ 12 ปี เขาพยายามหลีกเลี่ยงจากความขัดแย้ง ที่ทำให้เกิดรอยแผลเป็นติดตัวเขา ตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก ในประเทศ “รวันดา”

คลี๊ด เติบโตขึ้นในครอบครัวที่มีความขัดแย้งเหมือนการติดหล่ม นับแต่อายุยังน้อย เขาได้ยินพ่อและแม่โต้แย้งกันแทบไม่เว้นวัน แม่เองก็โต้เถียงกับแม่ของสามี และหลังจากการโต้เถียงกัน บางครั้งแม่จะออกจากบ้านไปครั้งละหลายวัน โดยไปอาศัยอยู่กับแม่ของหล่อนเอง ต่อมาแม่ได้อ้อนวอนให้พ่อพาครอบครัวย้ายไปอยู่อีกเมืองหนึ่ง เพื่อจะได้อยู่ห่างไกลจากเครื่องญาติของเขา แต่เขาปฏิเสธ เขาบอกกับแม่ว่าเขาไม่อาจอยู่ห่างจากญาติพี่น้องได้

วันหนึ่งคลี๊ดรู้สึกตกใจมาก พ่อของเขาป่วยหนัก พ่อกินยาหลายขนานแต่อาการป่วยกลับหนักกว่าเดิม เขาไปรักษาที่คลินิกของแพทย์คนหนึ่ง และแพทย์ได้ส่งเขาเข้าโรงพยาบาลใหญ่ของรัฐ และที่โรงพยาบาลแพทย์ได้ตรวจโรค และวินิจฉัยว่าเขาเป็นไข้ “มาลาเรีย” พ่ออยู่รักษาตัวในโรงพยาบาลหลายวัน คลี๊ดได้ยินคนพูดกันว่าพ่อของเขาป่วยหนักมาก อาจจะถึงขั้นเสียชีวิตได้ แต่อาการป่วยของพ่อเริ่มดีขึ้นตามลำดับ แต่พ่อของเขาทำตัวแปลกๆ ทางโรงพยาบาลจึงส่งพ่อไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลโรคจิต และหลังการรักษาในโรงพยาบาลแห่งนั้นสองสัปดาห์ คุณพ่อหายป่วยกลับบ้านได้ อย่างไรก็ตามพ่อหายจากการป่วยก็จริง แต่พ่อออกจากโรงพยาบาลมาด้วยอาการหูหนวก ไม่สามารถได้ยินอะไร

แทนที่ครอบครัวจะจัดฉลองการหายป่วยของพ่อ ที่หายโรคน่าอัศจรรย์ แต่พวกเขาญาติๆ และเพื่อนบ้านต่างพากันซุบซิบว่า ...สงสัยว่าพ่อไม่ได้ป่วยเป็นโรคมาลาเรียจริง แต่แม่เป็นคนวางยาพิษพ่อ...แม่ไม่สามารถทำใจกับข่าวลือได้ และในที่สุดแม่ขอแยกทางเดินกับพ่อ แม่ปล่อยคลี๊ดไว้กับพ่อ และพ่อส่งคลี๊ดไปอยู่กับคุณแม่ของเขา และต่อมาไม่นานพ่อได้แต่งงานใหม่ พ่อไปรับคลี๊ดจากบ้านคุณย่า มาอยู่กับครอบครัวใหม่ของเขา

คลี๊ดจึงเกิดแผลเป็นในความรู้สึก จากความยุ่งยากต่าง ๆ ในชีวิตวัยเด็กของเขา เขารู้สึกว่าเขาอยู่ในโลกตามลำพัง เขาเริ่มดื่มเบียร์ กระทั่งเขาดื่มจนเป็นนิสัย ตั้งแต่เขาอายุได้ 12 ปี เขาไม่เคยมีความสุขในชีวิตเลย

วันหนึ่ง หลังจากดื่มไปสองสามแก้ว เขาสังเกตเห็นเด็กชายเพื่อนบ้านคนหนึ่งเดินถือหนังสือ ซึ่งเขาทราบต่อมามี เป็นหนังสือของ เอลเลน จี. ไวท์ ชื่อว่า “การต่อสู้ขัดแย้งยิ่งใหญ่” หน้าปกหนังสือเป็นรูปของทูตสวรรค์สีขาวยุติธรรม คลี๊ดรู้สึกประหลาดใจกับชื่อหนังสือมาก คำว่า “การต่อสู้ขัดแย้งยิ่งใหญ่” หมายความว่า “การขัดแย้งกันหรือการโต้เถียงกัน” ถ้าหนังสือพูดถึง “การต่อสู้ขัดแย้งยิ่งใหญ่” เขานึกถึงภาพทูตสวรรค์สีขาวยุติธรรมหน้าปก? เขารู้สึกอยากจ้องอยากเห็น คลี๊ดพูดกับเด็กเพื่อนบ้านคนนั้นว่า

“ให้ผมยืมหนังสือคุณได้ไหม? เด็กชายเพื่อนบ้านมองเห็นว่าคลี๊ดพูดจากการเมาเหล้า เขาจึงไม่ใส่ใจคำพูดของคลี๊ดแต่เขาพูดกับคลี๊ดอย่างจริงจังว่า...

“ถ้าคุณกลับใจใหม่ คุณจะยืนอย่างทูตสวรรค์ในปกหนังสือเล่มนี้” และเด็กเพื่อนบ้านกล่าวต่อคำเดิมว่า “ถ้าคุณกลับใจใหม่ คุณจะยืนต่อหน้าพระเยซู เมื่อพระองค์จะทรงเสด็จมาด้วยสง่าราศี” ถ้อยคำของเด็กชายเพื่อนบ้าน กระแทกคลี๊ดเสมือนฟ้าผ่า เขาหายจากอาการเมาอย่างปลิดทิ้ง เขารู้สึกสำนึกผิดในการ

ประพุดิตัวไม่เหมาะสมในนิสัยชอบดื่มเบียร์จนเมาของเขาขึ้นมาทันที เขาจำได้ว่า เด็กชายเพื่อนบ้านไปนมัสการที่โบสถ์ทุกวันสะบาโต

คล็อดตัดสินใจพูดขอทันทีว่า “ให้ผมไปโบสถ์กับคุณได้ไหมในวันสะบาโตหน้า?” เด็กชายเพื่อนบ้านเปิดยิ้มกว้าง “ได้สิ...แล้วผมจะมาเรียกเวลา 8:30 ในวันเสาร์ที่จะถึงนี้นะ”

ในเช้าวันเสาร์ หรือวันพระของเจ้า ซึ่งเรียกใกล้เคียงกับภาษาเดิมว่า “วันสะบาโต” คล็อดได้รับการต้อนรับทั้งจากเด็ก และผู้ใหญ่อย่างอบอุ่นที่โบสถ์ เขารู้สึกมีความสุข และได้รับความรัก และเขารู้สึกชื่นชมในรายการโรงเรียนวันสะบาโต ในวันสะบาโตต่อมาเขาได้กลับมานมัสการที่โบสถ์อีก และวันสะบาโตต่อ ๆ มา เด็กชายเพื่อนบ้านให้มอบพระคัมภีร์ให้กับเขาเล่มหนึ่ง เขาเริ่มอ่านพระคัมภีร์ เขาอ่านหนังสือฝ่ายจิตวิญญาณเล่มอื่น ๆ ที่ยืมจากเพื่อน ๆ ใหม่ที่โบสถ์ด้วย ในหนังสือเล่มหนึ่ง เขาอ่านเกี่ยวกับเด็กชายคนหนึ่ง ผู้ต้องการเป็นพยานให้กับคนอื่น ๆ เด็กชายถามพ่อของเขาว่า “ผมสามารถจะสอนพระวจนะของพระเจ้าให้กับคนอื่น ๆ ได้อย่าง?” พ่อของเขาตอบว่า “จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่ลูกชื่นชอบบนแผ่นกระดาษขนาดเอ 4 ครั้งแผ่น และมอบให้กับเด็ก ๆ เหล่านี้คนละแผ่น”

คล็อดอ่านแล้วชอบในแนวคิด และเริ่มคัดลอกข้อพระคัมภีร์ที่เขาชื่นชอบลงบนแผ่นกระดาษหลายแผ่น และมอบให้แก่เด็ก ๆ ที่อยู่ใกล้อีกกับเขาในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ คนละแผ่น ไม่นานต่อมามีเด็กชายหลายคนเริ่มไปนมัสการที่โบสถ์กับคล็อด และไม่กี่เดือนต่อมามีสี่คนได้ถวายจิตใจของพวกเขาให้กับพระเจ้าด้วยการรับบัพติศมา

ปัจจุบันคล็อดมีอายุ 15 ปี กำลังเรียนชั้นมัธยมปลาย เขายังเขียนข้อพระคัมภีร์ที่เขาชื่นชอบและแจกให้กับเพื่อน ๆ หรือแม้แต่ผู้ใหญ่ที่เขารู้จัก หรือมีโอกาสปวดคุยด้วย

คล็อดกล่าวเป็นพยานว่า “ผมรักพระเยซู...เพราะว่าไม่กางเขน ผมจึงรู้ว่าพระเยซูทรงยกบาปให้กับผมแล้ว และผมขอบพระคุณพระองค์ ผมจะทำการแบ่งปันพระวจนะของพระองค์ ขณะที่ผมกำลังเตรียมตัวพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน สำหรับการที่ท่านทั้งหลายได้ถวายทรัพย์ในโรงเรียนวันสะบาโต และถวายเป็นพิเศษในวันสะบาโตที่สิบสาม เพื่อจะนำไปส่งเสริมพันธกิจของพระเจ้า และเตรียมความพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูในประเทศ “รวันดา” และทั่วโลก

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 11 มีนาคม 2023

การก่อสร้างช่วยชีวิตหลายคนไว้

เล่าโดย อูสเทซ เอ. เพ็นนี่ค็อค...ประเทศรวันดา

ความฝันได้กลายเป็นความจริง

เป็นเวลาหลายปีที่ความปรารถนาที่จะตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในประเทศ “รวันดา” ได้เติบโตขึ้นตามลำดับ เพื่อให้เป็นสถาบันให้การศึกษาแก่คนหนุ่มสาวได้เรียนสำเร็จออกมาเป็นแพทย์ และนางพยาบาล ไม่เพียงที่จะรักษาโรคให้คนป่วยให้หายเป็นปกติ แต่สามารถจะนำคนป่วยที่หายโรคลเหล่านั้นไปคุกเข่าแทบเท้าของนายแพทย์ผู้ประเสริฐ คือองค์พระเยซูคริสต์

ตอนนี้ด้วยการช่วยเหลือจากเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม อาคารต่างๆ กำลังถูกก่อสร้างขึ้นในบริเวณของ มหาวิทยาลัยแอดเวนตีสแห่งภาคกลางของแอฟริกา ณ ชานเมืองหลวงของประเทศ “รวันดา” คือกรุง “คิกาลี” ทุกวันคนงานก่อสร้างกว่า 300 คน กำลังยุ่งอยู่กับการก่ออิฐ ฉาบปูน ตั้งโครงหลังคา หรือวางกระเบื้องปูพื้น แต่ก่อนเสียงค้อนจะดังขึ้น เสียงเลื่อยจะได้ยินไปรอบ ๆ อากาศยามเช้า เหล่าคนงานได้มารวมตัวกันร้องเพลงสรรเสริญ ซึ่งเสียงเพลงลอยออกไปไกลจากจุดที่การก่อสร้างกำลังดำเนินไป

มีอะไรกำลังเกิดขึ้นหรือ? เหล่าคนงานกำลังนมัสการพระเจ้า พร้อมกับเหล่านักศึกษามหาวิทยาลัยบางคน นักศึกษาคณะศาสนศาสตร์ต่างรู้สึกตื่นเต้นมาก เกี่ยวกับโรงเรียนแพทย์แห่งใหม่ พวกเขาแทบจะรอไม่ไหว ที่จะได้เห็นนักศึกษาแพทย์ที่มีวิญญานของนักประกาศพันธกิจสำเร็จออกมา พวกเขาต้องการให้นักศึกษาแพทย์ศาสตร์แห่งนี้ เริ่มทำการนำวิญญานแม่แต่ขณะที่โรงเรียนยังไม่เกิดการสอน ดังนั้นพวกเขาเชิญคนงานก่อสร้างร้องเพลงสรรเสริญ อ่านข้อพระคัมภีร์ และอธิษฐานกับพวกเขาทุกเช้าก่อนเริ่มการทำงาน

ในตอนแรก ๆ มีคนงานก่อสร้างเพียงหยิบมือเดียวที่หยุด และเข้าร่วมการนมัสการเช้า เป็นได้ว่าคนงานก่อสร้างคนอื่น ๆ มีใจกระตือรือร้นจะลงมือทำงาน แต่หลังจากหลายวัน และสองสามสัปดาห์ผ่านไป จำนวนคนงานก่อสร้างที่เข้ามาร่วมนมัสการเช้าเพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้น หัวหน้าผู้รับเหมาก่อสร้าง ผู้ซึ่งจ้างพวกเขาสังเกตเห็นว่าคนงานก่อสร้างมีความสนใจในการนมัสการเช้า เขาได้ออกปากอนุญาตอย่างเป็นทางการให้พวกเขาคนงานก่อสร้างมาร่วมร้องเพลง และฟังเรื่องราวในพระคัมภีร์ก่อนเริ่มทำงานได้

หลังจากหลายเดือนผ่านไป เหล่านักศึกษาศาสนศาสตร์เริ่มมองไปที่คนงานก่อสร้าง ผู้มีความสนใจจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซู

“คุณสามารถจินตนาการได้ไหม” พวกเขาบอกกับพวกคนงานก่อสร้างว่า โรงเรียนแพทย์แห่งนี้ที่กำลังถูกสร้างขึ้นโดยพวกเขา ไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อสุขภาพของของผู้นำเท่านั้น แต่สำหรับสุขภาพของคนทั่วไป ...และไม่ใช่เป้าหมายเพื่อสุขภาพเท่านั้น แต่เพื่อความรอดฝ่ายจิตวิญญานผ่านทางพระเยซูสำหรับทุกคนด้วย

คนงานก่อสร้างหลายคนรู้สึกอัศจรรย์ใจ ที่ได้ยินเกี่ยวกับเป้าหมายของโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ แห่งนี้ จิตใจของพวกเขาถูกโน้มเอียงสู่พระเยซู แม้แต่ขณะที่พวกเขากำลังก่อสร้างอาคารสำหรับโรงเรียนแพทย์ศาสตร์

เหล่าคนงานก่อสร้างเริ่มปรากฏตัวเข้ากว่าเดิม เพื่อเข้ารับฟังพระวจนะของพระเจ้า ก่อนที่พวกเขาจะเริ่มงาน พวกเขามายังจุดก่อสร้างไม่ใช่เพื่อจะได้รับค่าจ้างอย่างเดียว แต่เพื่อจะรับฟังข่าวสารพระกิตติคุณด้วย

“ข่าวดีของพระกิตติคุณคือพระเยซูทรงเสด็จมาเพื่อสิ้นพระชนม์เพื่อคุณ” เหล่านักศึกษาศาสนศาสตร์บอกกับพวกคนงานว่า “โรงเรียนแพทยศาสตร์แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อจะนำผู้คนมากขึ้นสู่ความรู้ที่นำไปสู่ความรอด”

ในที่สุดอาคารของคณะแพทย์เสร็จเรียบร้อย ประธานาธิบดีของประเทศวันดา และประธานของสำนักงานใหญ่ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ได้เป็นผู้กล่าวเปิดโรงเรียนแพทยศาสตร์ร่วมกันทั้งสองคน

คนงานก่อสร้างจำนวน 27 คนได้ถวายชีวิตของพวกเขาให้กับพระเยซูในเวลาของการกล่าวเปิดโรงเรียนแพทยศาสตร์ ในจำนวนนี้เป็นผู้หญิง 18 คน และผู้ชาย 9 คน ทั้ง 27 คนเป็นผู้เข้าร่วมนมัสการตอนเช้าเป็นประจำ พวกเขาได้เข้ามาร่วมในพิธีเปิดโรงเรียนแพทยศาสตร์ และพวกเขาได้ตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

อิมิล นักศึกษาคณะศาสนศาสตร์ ผู้ซึ่งนำนักศึกษาศาสนศาสตร์ จัดให้มีการนมัสการตอนเช้าสำหรับคนงานก่อสร้าง กล่าวเป็นพยานว่า “ชีวิตของผู้ถวายตัวให้พระเจ้า กำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงสำหรับแผ่นดินสวรรค์ ขณะที่นักศึกษาแพทยศาสตร์ยังไม่ได้เข้าเรียนชั่วโมงแรก!”

โรงเรียนแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยแอ๊ดเวนตีส์ภาคกลางของแอฟริกา มีพื้นที่สำหรับนักศึกษาแพทยศาสตร์รุ่นแรก 35 คนหลังจากห้องเรียนชุดแรกเสร็จลง ตอนนี้มีอาจารย์สอนหลายคนเดินทางมาจากรอบโลก เพื่อสอนความรู้ และจิตใจของคนหนุ่มสาว เพื่อรับใช้พันธกิจตลอดชีวิตของพวกเขา ในประเทศ “รวันดา” และเขตพื้นที่ของสำนักงานภาคแอฟริกากลาง และตะวันออก

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ ซึ่งจะนำไปสร้างบ้านพักสำหรับคณาจารย์ใหม่หลายคน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 18 มีนาคม 2023

โรงเรียนสร้างจากคำอธิษฐาน

เล่าโดย เซลียะห์ วาย. พิเมนเทล ดี เพ็นนี่ค็อค...ประเทศรวันดา

เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าความฝันได้กลายเป็นความจริง ด้วยการช่วยเหลือของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม ในปี 2016 เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม ได้เก็บรวบรวมไปช่วยสร้าง “โรงเรียนแพทย์ซึ่งเป็นคณะหนึ่งของ “มหาวิทยาลัยแอ็ดเวนธ์ตีส์ แอฟริกากลาง” ซึ่งตั้งอยู่ชานเมืองหลวง คือกรุงคิกาลี ประเทศรวันดา

เป็นเวลาหลายปี สมาชิกในหลายประเทศ ภายใต้เขตดูแลของ “สำนักงานภาคเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนธ์ตีส์ แอฟริกาตะวันออก-กลาง” ได้ร่วมกันฝันว่าจะมี “โรงเรียนแพทย์” ถูกตั้งขึ้นในเขตของสำนักงานภาคฯ เพราะประชาชน มีความต้องการอย่างยิ่งที่จะมีศูนย์ดูแลสุขภาพตั้งขึ้นในพื้นที่

ประธานของสำนักงานภาคฯ ได้แต่งตั้งทีมงาน เพื่อศึกษา และวางแผนความเป็นไปได้ในการตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้น เมื่อประธานของสำนักใหญ่คริสตจักรฯ ได้เดินทางมาเยี่ยมพันธกิจของพระเจ้าในประเทศ “รวันดา” ประธานคริสตจักรฯ ได้เข้าพบกับประธานาธิบดีของประเทศ “รวันดา” และประธานาธิบดี ได้เชิญให้คริสตจักรเซเว่นธ์เดย์มาตั้งโรงเรียนแพทย์ขึ้นในประเทศ “รวันดา” อย่างไรก็ตาม โครงการดังกล่าว ต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย หลายคนสงสัยว่าโครงการก่อตั้งโรงเรียนแพทย์ศาสตร์จะเป็นจริงได้ไหม? รายการท้าทายระดับสูงสองอย่างคือ ต้องการเงินจำนวนมหาศาล และทีมคณาจารย์ รวมทั้งการมองหาคนบติ หรือหัวหน้าคณะคนแรกของโรงเรียนแพทย์ พระเจ้าทรงจัดหาทุนทรัพย์จากสมาชิกของคริสตจักรฯภายในเขตสำนักงานภาคฯ และมวลสมาชิกของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนตีส์รอบโลก ได้ช่วยกันถวายทรัพย์อย่างมีใจเอื้อเฟื้อในวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2016 และคณะกรรมการการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ได้เชิญให้ “ดอกเตอร์อุซเทซ เอ. เพ็นนี่ค็อค” จากประเทศ “คอสตาริกา” ซึ่งขณะนั้นกำลังสอนที่ “มหาวิทยาลัยมอนเตโมเรโลส ประเทศเม็กซิโก” โดยได้เชิญ ดร.อุซเทซเดินทางมารับตำแหน่งคณบดีของโรงเรียนแพทย์ที่กำลังจะตั้งขึ้น ในประเทศรวันดา พร้อมทั้งครอบครัวของท่าน

แต่นั้นเป็นเพียงความสำเร็จเริ่มต้น ยังมีการท้าทายอีกหลายประการเช่น การเตรียมหลักสูตรซึ่งต้องพัฒนาขึ้นตามกฎหมายเกณฑ์การตั้งโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ของประเทศรวันดา รวมทั้งการสรรหาคณาจารย์ และเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ การอธิษฐานได้กลายเป็นกุญแจดอกสำคัญของโครงการ สมาชิกโบสถ์ในประเทศต่างๆ ในเขตพื้นที่ของสำนักงานภาคฯ รวมไปถึงสมาชิกคริสตจักรรอบโลกต่างได้รับเชิญให้ร่วมกันอธิษฐาน สำหรับโครงการตั้งโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ในครั้งนี้ และเป็นที่น่ายินดียิ่งสมาชิกคริสตจักรในประเทศของ คอสตาริกาที่ ดร.อุซเทซ ทำการสอนอยู่ก่อนได้รวมกลุ่มกันจัดตั้ง “การอธิษฐานออนไลน์” สำหรับการตั้งโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ในประเทศรวันดาเช่นกัน

หัวหน้าการ “อธิษฐานออนไลน์” เพื่อการจัดตั้งโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ในประเทศ “รวันดา” ได้ถามสมาชิกที่ได้นัดกันอธิษฐานในเวลา 3:00 น.ว่า “วันนี้เราจะอธิษฐานอย่างเจาะจงอะไรเป็นพิเศษ..ซึ่งเขาจะถามคำถามเดียวกันนี้ วันแล้ววันเล่า...และเมื่อได้รับคำตอบแล้ว เขาจะเชิญให้ทุกคนทุกเข่าลง และขอให้คนนั้น คนนี้ อธิษฐานต่อเนื่อง และเขาเองจะอธิษฐานเป็นคนสุดท้าย ในการอธิษฐานครั้งนี้ มีหลายคนที่ไม่ได้เป็นแอ็ดเวนตีส์ได้เข้าร่วมในการอธิษฐานด้วย วันหนึ่งสามี-ภรรยาคนหนึ่ง ที่ไม่เป็นแอ็ดเวนตีส์ได้เดินทางเยี่ยมพื้นที่การก่อสร้างอาคารของโรงเรียนแพทย์ฯ และเขาพบกับศาสตราจารย์ของแอ็ดเวนตีส์คนหนึ่ง ซึ่งอยู่ที่นั่นในวันนั้นว่า “เรากำลัง

รขอให้โรงเรียนแพทย์ฯเปิดสอน เพื่อเราสามารถจะส่งลูกสาวของเราเข้ามาเรียนที่นี่” ผู้เป็นพ่อกล่าว “เราทราบว่าพวกคุณพบกับการทำหายหลายอย่าง แต่เรามีกลุ่มอธิษฐานสำหรับโรงเรียนแห่งนี้ และเราทราบว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้สถาบันแห่งนี้ให้เกิดขึ้น เพื่อพัฒนาคนหนุ่มสาวในวิชาที่จะช่วยเหลือคนไปอันมาก และพวกเขาจะได้รับการพัฒนาด้านจิตใจด้วย” ในที่สุดทบวงมหาวิทยาลัยแห่งวันดา ได้รับรองหลักสูตรให้ทำการเปิดสอนในโรงเรียนแพทย์ฯได้ ขณะอาคารมีห้องเรียน ห้องประชุมคณาจารย์ ห้องพักอาจารย์ ห้องอธิการได้แล้วเสร็จ... และโรงเรียนแพทย์ฯได้ประกอบพิธีเปิดโรงเรียนแพทย์ฯ ในงานนี้ทางโรงเรียนแพทย์ฯได้เชิญประธานาธิบดี ของประเทศ “วันดา” มาก้าวเปิดงาน รวมทั้งประธานของสำนักงานใหญ่คริสตจักรฯ มาก้าวขอบคุณพระเจ้า และมวลสมาชิกที่ได้บริจาค และได้อธิษฐานเผื่อ เหตุการณ์สำคัญนี้เกิดขึ้นในวันที่ 2 กันยายน 2019 หลังจากทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐบาลได้มาตรวจเครื่องมือ เครื่องใช้ในการสอน และการรักษาพยาบาลที่ใช้ในการสาธิตให้นักศึกษาแพทย์ได้เรียนรู้ และฝึกการใช้งาน และแล้วไวรัส โควิด 19 ได้อุบัติขึ้น ทำให้เครื่องอุปกรณ์สำคัญหลายชิ้นตกค้างอยู่ที่ชายแดน เมื่อชายแดนปิดตัวลง แต่เมื่อรอแล้วรออีกจนทำให้ความหวังแทบสูญเสียไปพระเจ้าได้เข้าแทรกแซงทำให้รัฐบาลออกใบอนุญาตให้เป็นพิเศษ เพื่อให้บริษัทขนส่งสามารถขนเครื่องมือเครื่องอุปกรณ์เหล่านั้นมาส่งให้กับโรงเรียนแพทย์ฯแพทย์ได้

หลังจากคำสั่งปิดประเทศอย่างเบ็ดเสร็จสองรอบของรัฐบาลวันดา คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้เดินทางมาตรวจเช็คหลักฐานต่างๆเป็นครั้งสุดท้าย และเซ็นรับรอง ให้ทางโรงเรียนแพทย์ฯเปิดรับนักเรียนรุ่นแรกให้เข้าเรียนได้ และทางโรงเรียนแพทย์ศาสตร์ได้เปิดทำการสอนอย่างเป็นทางการในเดือน มกราคม 2021

คณะกรรมการรับนักศึกษา จะรับนักศึกษาที่มีศักยภาพที่จะเป็นมิชชันนารี (มีความสนใจในด้านจิตวิญญาณของคนไข้ พอๆ กับที่พร้อมจะทำการรักษาอย่างไม่อคติใด ๆ) ซึ่งนักศึกษาทั้งหลายได้เดินทางมาจากทุกสมมิชชันที่อยู่ในเขตดูแลของสำนักงานภาคฯ อย่างไรก็ตามนักศึกษาแพทย์ศาสตร์จะต้องได้เกรดในชั้นมัธยมปลายในระดับที่จะเข้าศึกษาได้ และที่สำคัญอีกอย่างพวกเขาจะต้องเข้าใจภาษาอังกฤษดีพอ เพราะชั้นต่าง ๆ จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน มีการปิดประเทศอีกรอบหนึ่ง ซึ่งทำให้ชั้นสอนชั้นแรกถูกเลื่อนออกไปเหล่านักศึกษาที่กำลังจะเดินทางมาเข้าเรียน ต้องถูกขอให้อพยพย้ายอยู่ในประเทศของพวกเขา จนกว่าประเทศวันดาจะเปิดประเทศอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่นักเรียนจากประเทศต่าง ๆ สี่คนได้เดินทางเข้าประเทศวันดา ก่อนมีการประกาศปิดประเทศรอบล่าสุด พวกเขาต้องถูกกักตัวในหอพัก ที่ทางโรงเรียนแพทย์ศาสตร์จัดให้ พวกเขามาจากซูดานใต้, เอธิโอเปีย, แคเมอรูนและไลบีเรีย

ปัจจุบันโรงเรียนแพทย์ฯ ได้เปิดดำเนินการเต็มศักยภาพ การทำหายต่าง ๆ ยังคงมี แต่ผู้นำในโรงเรียนแพทย์ฯ ไม่มีความสงสัยเลยว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ทุกอย่าง

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกคน ที่ถวายทรัพย์ในโรงเรียนวันสะบาโตที่สิบสาม ทำให้เรามีทุนทรัพย์สร้างโรงเรียนแพทย์ศาสตร์แอดเวนติสขึ้นในประเทศวันดา ได้ และโรงเรียนแพทย์ศาสตร์แห่งนี้ดำเนินการภายใต้การดูแลของสำนักงานภาคแอฟริกาตะวันออก-กลาง ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะนำไปสร้างบ้านพักของคณาจารย์ของโรงเรียนแพทย์ฯหลายหลัง (ให้พอเพียง) ขอขอบคุณพี่น้องสำหรับคำอธิษฐานของท่าน และการที่ท่านวางแผนจะถวายด้วยใจเอื้ออารีในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้.. ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้ทุกท่าน.

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 25 มีนาคม 2023

ไม่มีหนี้สิน (วันสะบาโตที่สิบสาม)

เล่าโดย ไลดี้...ประเทศรวันดา

ไลดี้เติบโตขึ้นในครอบครัวยากจน ในประเทศ “รวันดา” ความปรารถนาสูงสุดของหล่อนคือที่จะได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัย เพื่อหล่อนจะได้งานดี เงินเดือนสูง และให้การดูแลพ่อแม่ของหล่อนได้

ไลดี้เรียนได้คะแนนดีในชั้นมัธยมปลาย หล่อนจึงยื่นขอทุนการศึกษาจากรัฐบาล ซึ่งมีให้กับนักศึกษาที่เรียนดี แต่ฐานะยากจน ขณะเดียวกันหล่อนได้ยื่นใบสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศในเวลาเดียวกัน เวลาผ่านไปหล่อนได้รับใบตอบรับให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนั้นได้ ซึ่งทำให้ไลดี้ดีใจอย่างสุด ๆ

แต่ไม่กี่วันต่อมาหล่อนได้รับจดหมายจากกองทุนการศึกษาของรัฐ ว่าทางกองทุนไม่อาจมอบทุนการศึกษาให้หล่อนได้...ไลดี้..ไม่อ่านถึงเหตุผลที่หล่อนไม่ได้รับทุนการศึกษา หล่อนทราบดีว่าพ่อแม่ของหล่อนไม่มีเงินที่จะส่งหล่อนเรียนได้ อย่างไรก็ตามหนึ่งสัปดาห์ต่อมาพ่อแม่บอกกับไลดี้บอกว่า พ่อ-แม่ต้องการให้ไลดี้ได้ศึกษาในระดับอุดมศึกษาจริง ๆ พ่อ-แม่ได้ช่วยให้ไลดี้เข้าศึกษาใน “โรงเรียนพยาบาล, ที่มหาวิทยาลัยแอดเวนตีสแห่งแอฟริกากลาง” สถานที่ค่าเล่าเรียน ที่พ่อแม่อาจจ่ายได้มากกว่า ไลดี้ รู้สึกตื่นเต้นดีใจ และมีความสุขมาก

เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่หล่อนปรารถนาจะเป็นพยาบาลคนหนึ่ง เพื่อจะได้ช่วยรักษาการเจ็บป่วยให้กับผู้คน บัดนี้หล่อนได้พบโอกาสจะได้รับการศึกษาที่หล่อนต้องการ ที่จะเติมเต็มให้กับความฝันของหล่อน

หล่อนได้เข้าร่วมชั้นนักศึกษาพยาบาลจำนวน 35 คน ซึ่งเป็นปีแรกที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เปิดโรงเรียนพยาบาล ซึ่งไม่เหมือนกับ “มหาวิทยาลัยแห่งรวันดา” ซึ่งมีนักศึกษาพยาบาล และนักศึกษาอื่น ๆ จำนวนมาก ถ้าหล่อนได้เข้าไปเรียนในสถาบันแห่งนี้ หล่อนคงจะหลงหายไปกับการศึกษาจำนวนมาก และพื้นที่ใหญ่โตของมหาวิทยาลัย ขณะที่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยแอดเวนตีสแห่งแอฟริกากลาง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีขนาดเล็กกว่ามาก

ไลดี้พบว่านักศึกษาทุกคนมีใจกรุณา และยินดีต้อนรับนักศึกษาใหม่ และอยู่ร่วมกันเหมือนเป็นครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง

อาจารย์สอนมีความเป็นเพื่อน และยิ่งกว่านั้นให้การช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาคนใดไม่มีความเข้าใจ ก็จะใช้เวลาพิเศษอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจในช่วงการนมัสการเช้า การประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์ และการนมัสการในวันสะบาโต

ไลดี้ ไม่ได้มาจากครอบครัวแอดเวนตีส แต่ทราบบางสิ่งเกี่ยวกับวันสะบาโต ขณะที่ยังเป็นเด็ก ไลดี้มีเพื่อนหลายคนที่เป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีส และไลดี้ได้ยินเรื่องวันสะบาโตจากพวกเขา

ตอนนี้ไลดี้พบว่าหล่อนถือรักษาวันสะบาโต เพราะมหาวิทยาลัยมีระเบียบว่า นักศึกษาทุกคนต้องไปนมัสการในโบสถ์ทุกวันสะบาโต ไลดี้ไม่อดใจแม้เล็กน้อยในข้อกำหนดนั้น เพราะหล่อนรักวันสะบาโต หล่อนต้องการเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับวันสะบาโต หล่อนจึงสมัครเข้าเรียนชั้นศึกษาพระคัมภีร์

เมื่อได้ศึกษาชั้นพระคัมภีร์ หล่อนมั่นใจยิ่งขึ้นว่าวันสะบาโต วันที่เจ็ด เป็นวันบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่ไลดี้ผลัดวันประกันพรุ่งการตัดสินใจออกไป ที่จะตัดสินใจรับบัพติศมาในพระเยซูคริสต์

หล่อนบอกกับตัวเองว่า “ถ้าฉันสอบผ่านปีแรกได้ แล้วฉันจะรับบัพติศมา” ปรากฏว่าหล่อนสอบผ่านทุกวิชาในปีแรก แต่ไลดี้ยังรู้สึกลังเล หล่อนจึงเลื่อนการตัดสินใจการรับบัพติศมาออกไป

ในปีที่สองของไลดี หล่อนดันร่นต่อสู้อริชฐานเพื่อจะหาเงินมาจ่ายค่าหน่วยกิต สถานะด้านการเงินของ หล่อนตึงตัวมาก ซึ่งดูไปแล้วหล่อนอาจไม่มีโอกาสศึกษาต่อจนจบปีที่สอง

ไลดีได้กล่าวปฎิญาณกับพระเจ้าว่า “ถ้าพระเจ้าทรงให้ข้าพระองค์สามารถผ่านปีสองไปได้ข้าพระองค์จะ รับบัพติศมา !”

หล่อนสอบผ่านปีการศึกษาที่สองได้ ครั้งนี้หล่อนทำตามที่ได้สัญญาไว้กับพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงอวย พระพร ให้หล่อนอย่างน่าประหลาดใจ สิ่งที่หล่อนต้องทำคือการถวายดวงใจให้กับพระองค์

ไลดี ได้รับบัพติศมา...แต่เงินที่หล่อนติดค้างมหาลัยยังคงอยู่ พ่อ-แม่ไม่สามารถช่วยหล่อนได้ ...และไลดี ดันร่นทำงานหาเงิน ในเวลาเดียวกันก็ศึกษาในชั้นต่อไป ชีวิตของหล่อนพบกับความยากลำบากที่สุด และ หล่อนขาดจากการสอบไล่หลายวิชา

จุดแห่งความสว่างในช่วงมืดมิดเกิดขึ้นจากเพื่อนร่วมชั้นของไลดี พวกเขาเพื่อน ๆ ได้ร่วมกันอธิษฐานเพื่อ ไลดี และต่างให้การหนุนใจไลดีให้สู้ต่อ...อย่ายอมแพ้

แล้วต่อมาไลดีสอบผ่านปีที่สามทุกวิชา ในตอนเริ่มต้นปีสี่ ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของการศึกษา เป็นที่แน่ชัดว่า ไลดีต้องหยุดการเรียนที่มหาวิทยาลัยไว้ก่อน หล่อนเป็นหนี้สะสมมากกว่า หนึ่งล้านฟรังเงินของรวันดา (1,500 ยู.เอส.) ประมาณ 57,000 บาท ซึ่งไลดีต้องจ่ายหนี้ก่อน ทางมหาวิทยาลัยจึงจะอนุญาตให้ลงทะเบียน เรียนปีสี่ ซึ่งเป็นปีสุดท้าย

ไลดีหยุดเรียน และไปสมัครเป็นคนงานก่อสร้าง จากผู้รับเหมาเต็มเวลา เพื่อหาเงินมาใช้หนี้ หล่อน พบว่างานก่อสร้างในพื้นที่ของมหาลัย เป็นการสร้างอาคารเรียนของ “โรงเรียนแพทยศาสตร์ (ที่จะเปิดเป็นครั้งแรก) ในมหาวิทยาลัย”

ไลดีรู้สึกเจ็บปวดใจไม่น้อย ที่ได้เห็นเพื่อน ๆ เดินเข้าไปเรียนในชั้น และมีเวลาชื่นชมยินดีด้วยกัน ใน กิจกรรมนอกห้องเรียน ในบริเวณพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ขณะที่หล่อนกำลังทำงานเต็มเวลา บางเวลาหล่อนรู้สึก ว่าหล่อนไม่ควรได้มาศึกษาในวิทยาลัยแห่งนี้ หล่อนเริ่มคิดว่าหล่อนจะหยุดงานก่อสร้างดีไหม แล้วเดินทาง กลับไปที่หมู่บ้านของหล่อนในชนบท

วันหนึ่งไลดีได้ระบายความในใจกับอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งด้วยน้ำตานองหน้า อาจารย์คนนั้นพูดให้กำลังใจไลดีว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าใจว่าเธอกำลังผ่านอะไร” พระองค์จะไม่ ปล่อยมือของเธอ เมื่อเธอมีความจำเป็นสุดขีด”

อาจารย์ซึ่งเป็นผู้ชายคนนั้น กล่าวหนุนใจไม่ให้ไลดีเดินทางออกจากมหาวิทยาลัย แต่ให้ทูลขอคร่ำครวญ กับพระเจ้าเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์” ไลดีอธิษฐานทุกวันเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ในตอบจบ ดูเหมือนยังไม่มีคำตอบ จากพระเจ้า

อาจารย์คนเดียวกันพูดหนุนใจกับไลดีว่า “อย่าเพิ่งยอมแพ้...จงอธิษฐานต่อไป และคอยเวลาที่พระเจ้า จะทรงตอบ” ไลดีร้องไห้คร่ำครวญอ้อนวอนพระเจ้าทุกวันเป็นเวลาอีกหนึ่งสัปดาห์

และในตอนสิ้นสุดของสัปดาห์ที่สอง ไลดีได้รับโทรศัพท์อย่างไม่เคยคาดฝัน จากครอบครัวของเพื่อน นักศึกษาคนหนึ่ง มีเสียงผู้หญิงบอกกับไลดีว่า “ทางครอบครัวของเราจะช่วยจ่ายเงินตามจำนวนที่ไลดีเป็นหนี้กับ ทางมหาวิทยาลัย เป็นช่วยเหลือโดยที่ไลดีไม่ต้องจ่ายคืน”

ไลดีได้เต็มไปด้วยความตื่นตะลึงยินดี คำอธิษฐานของหล่อนได้รับคำตอบ หล่อนนำเงินมาจ่ายหนี้ทั้งหมด... และจากการศึกษาอย่างหนัก และการช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ที่ให้ยืมโน้ตที่พวกเขาจดในชั้นเรียน หล่อนสามารถ เรียนทันเพื่อน ๆ อย่างรวดเร็ว

โลดีสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีพยาบาลศาสตร จากมหาวิทยาลัยแอดเวนตีสแอฟริกากลางในเดือนพฤศจิกายน ปี 2021. โลดีกล่าวเป็นพยานว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฉัน พระองค์ได้ทรงหว่านเมล็ดพืชแห่งความสามารถกลับสู่สภาพเดิม และความอดกลั้นอดทนในตัวฉัน เพื่อฉันจะรับใช้พระองค์ได้ไม่ว่าจะเป็นที่ใดที่พระองค์จะส่งฉันไป”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน สำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามในปี 2016 ซึ่งทางเราได้นำไปสร้างอาคารเรียนสำหรับ “โรงเรียนแพทยศาสตร์” มหาวิทยาลัยแอดเวนตีสแอฟริกากลาง” ซึ่งโรงเรียนแพทย์ฯ ได้เปิดทำการสอนในปี 2021 ส่วน..เงินถวายของ วันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้จะนำไปสร้างบ้านพักของคณาจารย์ที่สอนในโรงเรียนแพทยศาสตร์ฯ

ขอบคุณพี่น้องทุกท่านที่ได้วางแผนถวายอย่างเต็มที่ในวันสะบาโตที่สิบสามของงวดนี้ เพื่อช่วยให้โครงการที่สำคัญนี้ และโครงการอื่นอีกห้าโครงการทั่วภาคพื้นของเขตสำนักงาน“แอฟริกาตะวันออกกลาง” สำเร็จเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย..ในนามพระคริสต์เจ้า..อาเมน.

